

Adamus Mesajı Geoffrey Hoppe Kanallığı ile 1 Ekim 2016'da Kırmızı Çember'e sunulmuştur

Ben Ben'im Egemen Alan'dan Adamus.

Ben koku ve ses gibi işaretlerden kahvemın Şu anda benim için hazırlandığını anlıyorum. (kahkahalar) Benim artık onu talep etmem bile gerekmiyor. Sevgili Sandra orada yeniden gürültü yaparak, köpürterek, öğüterek ve buharlar çıkararak Adamus amcası için kahve yapıyor. (kahkahalar artar)

Hoş geldiniz sevgili Şambra. Online izleyenler ve burada bulanana herkes, hoş geldiniz. Bugünkü Şaud biraz farklı olacak.

LINDA: Hım.

ADAMUS: Biraz farklı. Ben başladığımızda bunu açıklayacağım. Ama derin bir nefes alın ve siz bugüne kadar Şaudların hangi şekilde parçası olduysanız onu serbest bırakın. Bugün biraz farklı olacak.

Bir kere bugün burada birkaç konuğumuz olacak ve onlardan birisi kesinlikle Malu'dan (henüz geçiş yapmış olan Malu Gaxiola'dan bahseder) baŐkası değil. Biz onun için ön sıralardan bir yer ayırdık. Malu yanınıza otursa olur değil mi? Evet. (alkış) Evet.

Malu'nun çok kısa bir mesajı var: O, bedeninin Ben'im ile bütünleŐmesi halinde fiziksel planlardan ayrılmanın çok kolay olduğunu söylüyor; bunda korkacak hiçbir Şey, hiçbir Şey, hiçbir Şey yok. Ama o buradaki herkesi bu bedenlerde bütünleŐtirmeyi gerçekteŐtirmek ve sonrasında hayattan keyif almaları için bu Dünya'da kalma yönünde cesaretlendiriyor ki siz zaten yıllardır kalmayı seğiyorsunuz... (kahve makinası arkada ses çıkarınca izleyiciler güler) Online izlemeyenler için diyorum arka tarafta bulunan lavabodan rahatsız edici sesler geliyor. (kahkahalar)

LINDA: Lavabo mu? O senin kahven olmasın?

ADAMUS: Belki de benim kahvem hazırlanıyordur.

LINDA: Sanırım senin kahven! (kahkahalar artar) Baktınız mı? Üstatlar Kulübü'ne bir bakabilir misiniz?

ADAMUS: Bu korkuuunç!

LINDA: Üstatlar Kulübü'ne bakabilirler mi?

ADAMUS: Sandra, kahvem nerede?

LINDA: Üstatlar Kulübü'ne bakmamız mümkün mü?

ADAMUS: Gürültü oradan mı geliyor diye Üstatlar Kulübü'ne bakacağız.

LINDA: Kamera var mı orada?

ADAMUS: Biz lavaboya ve Üstatlar Kulübü'ne bakacağız... (kahkahalar artar)

LINDA: Üstatlar Kulübü'ne geçebilir miyiz?

ADAMUS: ... kutsal, mübarek yerde ne oluyor bakalım diye. Ne oluyor?

LINDA: Hadi Üstatlar Kulübü'ne geçelim mi? Üstatlar Kulübü'ne geçelim. Ancak o şekilde kanıtlayabiliriz.

ADAMUS: Sen de eşlik et Linda.

LINDA: Ah tabii.

ADAMUS: Bulmama yardımcı ol.

LINDA: Ah, tabii ki!

ADAMUS: O gürültü yoksa...

LINDA: Ah, tabii!

ADAMUS: O ses buradan mı geliyor? (lavaboya bakar) Behhhhhh! (kahkahalar artar)
Hayır, yanlış ses. Yanlış ses.

LINDA: Emin misin?

ADAMUS: Buradan gelmiyor.

LINDA: Emin misin?

ADAMUS: Ben pozitifim. Erkekler bölümünden çık.

LINDA: Çünkü sen - ooh!

ADAMUS: Yoksa o ses... (kadınlar tuvaletinin kapısını açar) Oh! Çok özür dilerim. Pardon. Onu burada yapmamalısın.

LINDA: Orada bir şey yok!

ADAMUS: Evet. Peki o iğrenç ses nereden geliyor?

LINDA: Ahhh.

ADAMUS: Ne olabilir... (Sandra Üstatlar Kulübü'nde ona kahvesini verir) Ahhh!

ADAMUS ve LINDA: (birlikte) Ahhh!

ADAMUS: Prenses Drakula bana kahvemizi hazırladı. Bırak boğazını ısırayım. (Sandra'nın boğazını ısırıyormuş gibi yapar)

SANDRA: Aah!

LINDA: Oh! Şimdi bunun nasıl bir şey olduğunu anladım!

ADAMUS: Evet. Teşekkür ederim. Ve Üstatlar Kulübü'nde bir tur daha. Burası insan Üstatlar için harika, harika bir yer. Bugün için ne kadar da uygun bir yer.

Hadi o zaman işimize geri dönelim.

LINDA: Tamam.

ADAMUS: Evet. Sandra oradaki o iğrenç sesler için teşekkürler. (kıkırdamalar artar)

LINDA: Bilirsiniz işte, hayat böyle.

ADAMUS: Başka kahve isteyen var mı? Şaud sırasında bir kahveye ne dersiniz? Hayır? Hayır?

LINDA: Ama ben senin hayal gücünün kahveyi başka bir şeye dönüştürmesinden korkuyorum.

ADAMUS: Ah! Bugünkü Şaud biraz farklı...

LINDA: Gerçekten mi?

ADAMUS: ... Malu ile birlikte burada Kırmızı Çember Bağlantı Merkezi'nde bulunan

Üstatlar Kulübü'nde sizin her biriniz ve hepiniz ve burada bulunan diğer konuklar ile birlikte oturup, gülererek her anın tadını çıkarmak.

Seçimler

Bunların yanı sıra, sizlerden çoğunuz ile birlikte benim keşfedilmesine yardım ettiğim yer olan Amerika'da yaşayanlar için söylüyorum, havada da bir şeyler var. Siz şimdi seçim zamanı olduğunu biliyorsunuz. Haberlerde seçimleri duydunuz ve dünyanın geri kalan kısmında bulunan çoğu insan da Amerika Birleşik Devletleri'nde seçim zamanı olduğunu biliyor. Bu bir açıdan oldukça eğlenceli bir şey. (kıkırdamalar artar)

LINDA: Onu anlatmanın hoş bir ifadesi oldu bu.

ADAMUS: O kargaşa, o gürültü, özellikle o güç kesinlikle eğlenceli.

LINDA: Ah.

ADAMUS: Seçimler nerede yapılırsa yapılsın genellikle güç ile ilgilidir. Güç. Ve ben sizden özellikle bu yıl gerçekleşecek olan seçimlerin farkında olmanızı istiyorum.

Tobias size yıllar önce oy kullanmamanızı söyledi. Kısa duvarın arkasında kalın. Neler olduğunu gözlemleyin. Ben o kadar ileri gitmeyeceğim ama oy vermenizin önemsiz olduğunu da söylemeyeceğim. Arzu ediyorsanız oy verin. Güçlü olanları zayıflatmak için daha zayıf diye nitelendirdiğiniz adaylara oy verin. (kahkahalar) Onların adını dahi bilmeseniz de, onlar belli dünya liderlerinin adını bile bilemese de bunun bir önemi yok çünkü... (kahkahalar artar) Onlar kendi adlarını bile hatırlamasalar da daha az tanınanlara oy verin, bunu sırf gücün bir illüzyon olduğunu kanıtlamak için yapın çünkü dünyanın neresinde olursa olsun büyük siyasi partiler o güce öyle bir kapılmışlardır ki.

Onların bu durumu değiştirmek için elinden bir şey gelmez çünkü onlar ayrıcalıklı grupların, lobilerin etkisi altındalar. Onlar paranın etkisi altındalar. Onlar dinin etkisi altındalar. Onlar başka o kadar çok şeyin etkisi altındalar ki gün gelecek başladıkları yere geri dönecekler, bir makam için koşturmak, onlar gücün o denli etkisi altındalar ki - kendileri de dahil - güçten başka bir şey görmüyorlar ve hissetmiyorlar. Onlar ve onların çevresindeki herkes için o noktaya ulaşmak bir bağımlılık olmuş. Bu bir güç oyunu. Onlar insanlara hizmet etmekten bahsediyorlar ama çok azı bunu yapıyor. Gerçekten insanlara hizmet etmeye odaklanmış ulusal bir aday çıkmayalı onlarca yıl oldu çünkü onlar gücün ihtiyaçlarına hizmet etmiyorlar.

Bu yılki seçimleri, nasıl denir, spiritüel veya metafiziksel bir araştırma gibi hissedin. İşin içine normal duyularınızdan daha fazlasını koyun. Siz bunu bir adayı yargılayıp iyi ya da kötü diye nitelendirmeden, sizi kişisel olarak etkileyecek noktaya gelip

seçimlerin bölücülüğüne kapılmadan Üstat Duyusu ile hissedin. Onu hissedin. Gerçekte neler oluyor? Halk ne yapıyor? Onlar neden belli adayları izliyorlar? Onlar neden böyle bir çılgınlığın içinde yer alıyorlar? Neden o kadar ayrımcılık var ve neden ortada gezen bu kadar çok isim var? Hepsi de güç merkezli. Bunları izlemesi gerçekten heyecanlı oluyor. Kesinlikle etkileyici. Konu seçimlerse, o, insanlığın kendisi hakkında da kesinlikle büyüleyici bir araştırma.

Seçimlerin kendisiyle bir sorunum yok benim. Demokrasiyi izlemek heyecan verici - ki şu anda dünyanın hiçbir yerinde gerçek demokrasi yok, olanların hepsi de sahte. Ve siz bir gözlemci olarak bunların altında yatan nedeni ve onların çoğunun özgürlük ile ilgili olduğunu izleyin. Özgür olmaktan ziyade özgürlük kelimesi var. Gerçekte hiç özgürlük verilmeyen yerde özgürlükten bahsedilmesi. O bir anlamda giderek ve giderek azalıyor ama özgürlük ve güç dinamikleri birlikte ya da birbirine karşı çalışıyorlar. Onların özgürlük hakkında konuşan adayları nasıl desteklediklerine bakın ama aslında fazla özgürlük yok. Ben onların özgürlüğün gerçekte ne olduğunu anlamadıklarını söyleyecek kadar ileri gideceğim.

Özgürlük insanların size yapmanız için izin verdikleri şeyler değildir. Özgürlük sizin kendinize izin vermeniz demektir ve arada çok, çok fark var. İnsanlar özgürlükleri için, başkalarının onlara vermesi gereken hakları için bağıracaklardır, realite kendiniz ile ilgili hale geldiğinde siz izin verirsiniz ve o size gelir. Kimse size özgürlük veremez. Kimse size herhangi bir şekilde özgürlük veremez. Siz hapiste olup sokaktaki insandan daha özgür olabilirsiniz. Özgürlük içsel bir şeydir.

Siz bu seçim zamanında yapılan politik konuşmaları dinlediğiniz zaman buna benzer çok şey işitirsiniz; ben sizden, siz onları dinlerken, sizin aynı zamanda kendi içinizdeki seçim sistemini hissetmenizi istiyorum. Hımm. Kim seçilecek? Patron kim olacak? Kim sorumlu olacak - kurbanlaşmış insan özü mü yoksa güçlenmiş insan mı? O yaralı ve hasar görmüş bir veçhe mi olacak yoksa o sağlıklı bir şekilde bütünleşmiş bir veçhe mi?

Her bir gün ve hergün kimin sorumlu tutulacağı konusunda zihninizin içindeki çekişmeyi dinleyin. Kimin daha çok özgürlük, zenginlik, mutluluk, daha az kural vaad ettiğini ama gerçekte asla yerine getirmediğini duyun çünkü bir açıdan insan özünün şimdiye kadar yaşadığı şey sürekli devam eden bir seçimdir. Sonuçlara kimin hile karıştırdığını dinleyin. Özün diğer veçhelerine kimin yalan söylediğini dinleyin. Kimin büyük sözler verip ama gerçekte asla tutmadığını dinleyin.

Ben Amerika Birleşik Devletleri'nde bu yılki seçimler konusunda tek bir şey garanti edebilirim - değişimler, gerçek değişimler olmayacak. Basitçe değişmeyecekler. Çok sayıda konuşma yapılıyor. Ortalıkta dönen çok konuşma var. Buradan gerçek bir değişim çıkmayacak. Neden? Çünkü insanlar aslında gerçek bir değişim istemiyor. Onların istedikleri şey belki daha az vergi ama bir süre sonra onu da unutacaklardır. İnsanlar gerçekten büyük değişimler istemiyorlar.

Kendi içinizdeki seçimleri dinleyin - bütün sözleri, daha sağlıklı, daha ince, daha genç bir beden, daha çok zenginlik - ve politikacılar gibi veçheler de sözler verip yerine getirmiyorlar. Ama ertesi gün seçilmeye çalışmak için orada yeniden yer alıyorlar. Kim değişecek? Gerçek şu ki aslında çok az değişim oldu.

Ama umarım bugün biraz daha farklı olur. Umarım. İşte biz bu nedenle politikacıları kovacağız, güç simsarlarını kovacağız, tüm bu gürültüyü çıkaran ve sözleri veren veçheleri kovacağız ve biz bugün ustalaşacağız. Biz bugün büyük, cesur bir adım atacağız. Biz bütün serserileri dışarı atacağız. Biz onları şehirden kaçtırtacağız ve biz gerçek bir bireysel egemenlik noktasına ulaşacağız. (izleyiciler kutkar ve alkışlar)

LINDA: Bir saniye bekle. (kostümünü düzeltir)

ADAMUS: Ama durun, siz bir değişim için hazır mısınız? Gerçek soru bu. Ve siz, "Evet" diyorsunuz ve ben bunu anlayabilirim ama ben sizden, "Biz değişimi getireceğiz." deyip getirmeyen adayları, yarışan adayları dinlemenizi isteyeceğim. Onlar sadece sizi kazanmaya çalışıyorlar.

Seçimlerden konuşmuşken ben hep ruhban sınıfı koltuk için aday olmalı diye düşünmüşümdür.

LINDA: Oooh! (ellerini çırpar)

ADAMUS: Evet, rahipler, yerel rahipler ve papazlar adaylığını koymalı. Onlar her nasılsa seçilirler - nasıl bilmiyorum ama - onlar kazanırlar, seçilirler. Kardinaller ve piskoposlar koltuk için aday olmalı ve sadece Katoliklerin değil herkesin oy vermesine izin vermeli. Herkesin oy vermesine izin verin ve neler olduğunu görün. Yahudiler, Müslümanlar ve herkesin oy vereceği kişi...

LINDA: Terimlerde sınırlama olmalı mı?

ADAMUS: Ve terimlerde sınırlama, evet, aslında ölene kadar olmamalı. (Linda ve bazı izleyiciler kıkırdar)

Sizz bir papazın koltuk için aday olması halinde gerçekleşebilecek bazı politik tartışmaları veya politik reklamları hayal edebilir misiniz? "Ben şeytan ile rakibimden daha güçlü bir biçimde savaşacağım! Benim rakibim otomobilde şeytanın kendisi ile oturuyor ve yatakta şeytanın kendisi ile yatıyor. Ben şeytan ile savaşacağım!" Veya daha az gelir vergisi sözü, evet. (bazı kıkırdamalar) "Ben oy veren herkese yüzde 25 gelir vergisi indirimi vaad ediyorum."

LINDA: Gelir vergisi yüzde 10 demek.

ADAMUS: Ama biz gelir vergisini yüzde 25 indireceğiz. "Biz yüzde 7.5 yapacağız, bu kadar vereceksiniz. Rakibim herkesten daha fazla gelir vergisi almayı destekliyor." (kıkırdamalar artar) Neleri itiraf edebileceklerini hayal edebilir misiniz? (kahkahalar)

LINDA: Bu bir dikkat dağıtma mı?

ADAMUS: Bu benim rutin komedim. (kahkahalar artar) Bir tür. Bir tür komedi.

Bilirsiniz işte, Yükselmiş Üstatlar aslında insanlardan çok daha farklı bir mizah anlayışına sahiptirler. Ben o nedenle tüm hafta boyunca bu rol üzerinde çalıştım. Hafta boyunca çünkü biz Yükselmiş Üstatlar Kulübü'nde oturuyoruz ve konuşuyoruz ve "Oh! Bugün otomobil kazası geçiren insanı gördün mü? Ahh! Tanrım ne komikti!" Gördünüz mü işte insanlar gülmüyor. İnsanlar, "Aman Tanrım onlar gülüyorlar" diyorlar. Evet çünkü biz bunun bir önemi olmadığını biliyoruz. Biz öyle bir şeye gülebiliriz. Aslında bütün Yükselmiş Üstatlar her şeye gülmeyi öğrenmişlerdir çünkü böylece sıkışmış enerji salıverilir. Her şeyi. Her şeyi. "Bugün uçurumdan düşen insanı gördün mü? Aman Tanrım! Çok eğlenceliydi!"

LINDA: Bu sanki Küskün Üstatlar Kulübü gibi geldi.

ADAMUS: Hayır, Yükselmiş Üstatlar Kulübü'ndeki eğlenceli şey bu. Ben Şambra'ya oraya gitmeden hikayelerini hazır etmelerini söyledim. Hikayelerinizi hazırlayın.

Bizim binlerce belki de on binlerce yıldır Yükselmiş Üstatlar Kulübü'nde - burada bizden sadece 9 binin üzerinde var - oturduğumuzu fark ediyor musunuz - hikayeler eskidi. (bazı kahkahalar) Bizim biraz taze kana ihtiyacımız var, biraz taze ete... bizim sizin hikayelerinize ihtiyacımız var ve ben size şimdi bir sır vereyim renk katmanıza da ihtiyacımız var. Şöyle demeyin, "Ben çocukken çok dövüldüm ve okulda kimse benden hoşlanmazdı ve daha sonra da berbat bir işim oldu. (acınaklı bir tonla) Renklendirin orayı! Çocukken kavgacı olduğunuzu anlatın! Ben diğer çocukları dövüyordum, sonra da onlar beni dövüyordu. Yüksek Okul'da da kimse benden hoşlanmadı çünkü ben kendimdim. Ben daha sonra başarısız olduğum bir işe girdim ve onu terkettim ve ben bir süre sokak çocuğu oldum."

LINDA: Bu kimin hikayesi?! (kahkahalar)

ADAMUS: Renk katın! Hayır, oraya gittiğinizde lütfen, ben size neredeyse yalvarıyorum, hikayelere biraz renk katın çünkü bizim hikayelerimiz çok eski. Malu biliyor. Bilirsiniz işte, rol yapmanın, biraz eğlenmenin yanlış bir tarafı yok. Hayatınızda başınıza gelen en kötü şeyi ele alın, en kötü şeyi ve onun ile eğlenin. O hikayeyi hazırlayın çünkü siz Yükselmiş Üstatlar Kulübü'ne geldiğinizde orada da yoğun baskı ile karşılaşacaksınız. Siz aniden 9. 693 Yükselmiş Üstadın karşısında bulacaksınız

kendinizi, bilirsiniz işte, onlar bir süredir sıkılıyorlar, çok fazla eğlenmiyorlar. Onlara yeni bir şeyler lazım ve size orada gerçekten iyi bir hikaye anlatmanız için muazzam derecede baskı olacak. Siz şimdiden hazırlanmaya başlayın. Hayatınızda başınıza gelen en kötü şeyi alın ve onu bir hikayeye dönüştürün. Onun ile eğlenin.

Bilirsiniz işte, insan komedisi çatışmaya ve daha sonra serbest bırakmaya dayanır. Çatışma, serbest bırakma. Çatışma, serbest bırakma. Siz hala çatışma tarafındasınız ve siz hepimiz çamura batacaksınız ve "Zavallı ben ve benim karnım ağırıyor. Ve ah o kadar zor bir hayat yaşadım ki." Bir hikayeniz olsun, başınıza gelen, size yapılan, sizin başkalarına yaptığınız en kötü üç şeyi alın ve üzerinde çalışmaya başlayın. Ayna önünde pratik yapın, prova yapın. Ellerinizi kullanın. Eller bilincin hareketinin çok önemli bir parçasıdır. Elleri kullanın, biraz adım atın, ileri ve geri yürüyün.

İnanamazsınız. Henüz yeni biri geldi ve o yeni biri, yeni Yükselmiş Üstat sadece durdu ve "Evet, Dünya'da oldukça ilginç bir yaşamım oldu ve evet ben çok meditasyon yaptım ve..." (ruhsuz bir tonda) Bu biraz rol yapmak gibi bir şey. Yani siz Yükselmiş Üstatların karşısında o büyük sahnedesiniz.

Ve ben size bunu önemli bir şeyden dolayı anlatıyorum. Ben size bunu tek bir şey için anlatıyorum çünkü siz bunu gerçekte Yükselmiş Üstatlar için yapmayacaksınız. Onların güzel bir gülmeye ihtiyaçları var. Onların gerçekten güzelce bir gülmeye ihtiyaçları var. Siz bunu kendiniz için yapıyorsunuz çünkü yaşamınızda başınıza gelen ve sizde hala sıkışık ve belki de biraz yaralı olan ve sizde enerjisel düğümler oluşturan o üç kötü şey aslında öyle olmamıştı. Ben bunu size şimdi anlatacağım. Öyle olmadı.

Anılar. Anılar duygulardan başka bir şey değildir. Onlar kesin veriler değildirler. Anılar - herkes kafasını yana doğru sallar - evet, anılar kesin veri değildirler. Anılar enerjisel düğümlerdir. Onlar sıkışmıştır. Onlar hafızanıza girer. Onlar sanki bir örtü gibi tüm varlığınızı kaplarlar ve siz hatırladığınız şeyin anı olduğunu sanırsınız - "Benim başıma bu korkunç şey geldi." Onun ile biraz eğlenin. Bu, o şekilde sıkışık olan enerjinin serbest kalmasını sağlayacaktır. Siz onun içindeki mizahı göreceksiniz ve siz aslında onların o şekilde meydana gelmediğini görmeye başlayacaksınız.

Zihin direnç gösterecektir. "Eh, öyle oldu." hatta zihin, "Kanıt olarak bende fotoğraf bile var. Bak kolum kırılmıştı ve kafama on dikiş atılmıştı. Bende fotoğraf var." Aslında öyle olmamıştı. O olanın bir parçası ama tamamı değil.

Siz bir kez hikayelerinizi ortaya koymaya başladığınızda, Üstatlar Kulübü için hazırlanmaya başladığınızda çünkü onların iyi bir gülmeye ihtiyaçları var, siz hikayelerinizi bir kere ortaya koymaya başladığınızda bütün anıların, hafızaya işlenmiş tüm o çöpün duygulardan başka bir şey olmadığını fark edeceksiniz. Onlar kesin veriler değildir. Değiller.

Yaşamda bir artı birin iki ettiği gibi kesin veriler var ama o bile gerçek değil aslında. O, gerçeğin bir parçası ama tamamı değil. Sizin şu andan itibaren kendiniz ile ilgili hatırladığınız her şey aslında gerçek değil. Tüm o hücum eden anılar, onların etkisi, hayatınızda aldığınız her karar - şimdiye kadar kaynağı duygular olmayan bir karar yoktur. Siz, "Hayır ben yeni bir otomobil almaya karar verdim çünkü benim eski otomobilim bozulmuştu." Bu duygusal bir karar, ben bugün buna derinlemesine girmeyeceğim ama bu duygusal çünkü sizin hafızanızdaki her şey duygudan başka bir şey değil - bu enerjisel bir düğüm - sanki orada duygusal bir top var gibi. Ve siz birçok duygusal top, bir sürü duygusal yara toplamaya başlıyorsunuz ve zihin o yönde çalışır. "Ben yirmi yaşında iken ne oldu, beş yıl önce ne oldu, boşandığımda ne oldu, ne oldu..." Bunlar duygusal bir havuza doluyor, duygusal bir rezerv haline geliyor. Onlar gerçekler değil. Onlar hikayenin tamamı değil. O nedenle ben renk katın derken size yalan söyleyin demiyorum. Ben size "Bana bunlar oldu." dediğiniz eski yalanınızdan kurtulduğunuzu söylüyorum. Öyle olmadı.

Siz bunları dışa vurmaya başlıyorsunuz. Siz hikayeyi anlatmaya başlıyorsunuz, hayatınızdaki en kötü şey o kadar kötü ki siz onu düşünmek için bile zorlu bir zaman geçirdiniz - o rüyalarınızda ortaya çıkıyor ve o sizin kaçmaya çalıştığınız kötü hayalet düşünceler şeklinde ortaya çıkıyor - öyle olmadı. Siz dışavuruma başlıyorsunuz. En kötü şey ile eğlenin. "Uçurumdan düşen çocuğu duydun mu?" Üstatlar Kulübü'ndeki herkes gülüyor. (Adamus kıkırdar) Gerçekten gülüyoruz çünkü biz onun mutlaka sizin düşündüğünüz gibi bir şey olmadığını biliyoruz. İnsan, "Aman Tanrım! O öldü." diye düşünecektir. Evet, eh, bu aslında eğlenceli! Bilirsiniz işte o buna hazırды. O ölmek istiyordu. Veya hayır, o ölmedi; o bir göle düştü ve yüzmeyi öğrenmesi gerekiyordu çünkü daha önce hiç yüzmemişti ve o iyiydi. (birkaç kıkırdama)

Renk katın. Hikayeleri hazırlayın. Onları güzelleştirin, bu, onlarla eğlenin anlamını taşıyor.

Benim dediklerime gelin. Eğlenin! Tanrım! Biz toplantı yapıyoruz ve ben Şambra ile olmaktan çok mutluyum ama onları onların özgürleşeceği ve akışta olacağı, akıcı olacağı, esnek olacağı noktaya getirmek bazen zor oluyor. Onlar sabah kalktıklarında o kadar gergin oluyorlar ki. Eğlenin. Biraz oyunculuk yapın. Siz rol yapmıyorsunuz. Siz bunun dışındaki şeylerde rol yapıyorsunuz. Siz dışa vurduğunuzda kendinize izin vermiş oluyorsunuz. Ben rol yapmayı seviyorum çünkü bu bilinç ile ilgili bir şey. Siz rol yapmıyorsunuz. Siz kendinizi sınırlı insanın dışında çoklu şekillerde ifade ediyorsunuz. Siz sınırlı insan hallerinden biraz yorulmadınız mı? (izleyiciler "evet" der) Peki, güzel. O halde ifade edin.

Her neyse, papazlara ve seçimlere dönelim.

LINDA: Vayyy!

ADAMUS: Papazlar ve seçimler ve herkese bedava İncil, herkese bedava İncil.
(kahkahalar) Evet.

LINDA: Burası otel değil! (kıkırdamalar artar)

ADAMUS: Ve daha az kefarete. "Oh, sen günah işledin! Edith sen yine günah işledin. Sen kötü kelimeler kullandın. Sikeyim!" O her zaman sikeyim diyor, bilirsiniz işte.
(kahkahalar) Bu tıpkı, "Tanrım, Edith! Nasıl bir günahkarsın!" demek gibi bir şey. Ve bu, "Ama sen bana oy verdin ben o nedenle senin cezalarının yarısını sildim." Evet.

EDITH: Kesinlikle olmaz!

ADAMUS: Sadece iki tane "Kutsal Meryem", iki tane "Bizim babamız" ve bir tane "Cehennem olası neler oluyor?" (kahkahalar artar) Evet, o kadar. Siz bunların hepsinin...

EDITH: Hayır, teşekkürler.

ADAMUS: İstedığın her şeyi söyleyebilirsin. Oh, sen o zaman kötü kelimelerinle mi kalacaksın?

EDITH: Hayır, benim işim bu. (bazı kıkırdamalar)

ADAMUS: Ve senin ruhban sınıfı için oy vermen gerek, şu nasıl, "Ben Tanrı'ya rakibimden daha yakınam."

LINDA: Ne?!

ADAMUS: "Ben sana cennette daha güzel bir oda verilmesini sağlayacağım. Sadece birinci katta değil, ikinci katta da ama eğer bana oy verirsen seni cennetin yedinci katına çıkarırım."

LINDA: O zaman sen bir Mormonsun (kahkahalar artar) (ç.n: İsa'nın kilisesinin üyesi)

ADAMUS: Ben hepsini biraz karıştırdım. Küçük bir Mormon, küçük bir Yahudi...

LINDA: Ah ha! O zaman sen bir Mormonsun.

ADAMUS: ... biraz ondan, biraz bundan.

LINDA: Sen oraya kaçtın.

ADAMUS: Bilirsiniz işte, temelde bütün dinler aynıdır. Onlar tıpkı siyaset gibi. Ben o nedenle ruhban sınıfının koltuk için yarışmasını söylüyorum. Politikacılar ile ruhban sınıfı arasında çok küçük bir fark var.

LINDA: Ohh.

ADAMUS: Ve ben bunu burada söylemekten gurur duyuyorum, evet. (bazı alkışlar)
Peki neden?

LINDA: Ohh.

ADAMUS: Yoksa ben neden öyle diyeyim ki? İkisi de aynı değerlere sahip. Fazla değil ama bir yere kadar ama ikisinin temeli ne? (izleyiciler "güç" der) Güç. Ve onlar hangi konuda konuşmuyorlar? Özgürlük!

LINDA: Mmm.

ADAMUS: Hayır. O nedenle onlar aslında çok, çok benzerler. Hatta ruhban sınıfı seçimlere katılsa bu dünya daha eğlenceli bir yer olurdu. Ama bu sadece benim fikrim.

Hadi derin bir nefes alalım. Bir kahve daha. Oh! Burada stüdyoda Üstatlar Kulübü'nde iyi bir fincan, iyi bir kupa kahve içmek o kadar keyifli bir şey ki.

LINDA: Vay! Kim bilir?

ADAMUS: Geçenlerde ben Güney Fransa'da gerçekleştirdiğimiz toplantımızda bir soru yönelttim. Orada Şambra'ya sorduğumu bugün burada da soracağım çünkü bu yerinde olur. Çok, çok yerinde. Linda, mikrofon hazır mı?

LINDA: Daima.

ADAMUS: Evet. Bugün güzel kostümler var. (Linda Drakula fanı kostümü giymiştir)

LINDA: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Benim anavatanımı ziyaret etmiş gibisin.

LINDA: Ben Drakula'nın en iyi arkadaşayım.

ADAMUS: Ünlü Kanlı. (tişörtünde "Ünlü kanlı" yazmaktadır)

LINDA: Transilvanya'ya kadar yol yaptım.

Drakula

ADAMUS: Bunun için Transilvanya'ya kadar tüm o yolu gitmek ve çoğunuz tabii ki Drakula hikayesinin arkasındaki hikayeyi biliyor. Kiliselerden bahsederseniz... (kahkahalar ve Adamus kıkırdar) Ben 1800'lerde Avrupa çapında çok popüler hale gelmiştim, normalde olduğumdan daha popülerdim. Ben bir pop ikonu gibiydim, sanırım siz bugünlerde buna böyle diyorsunuz.

LINDA: Ooh!

ADAMUS: Herkes St. Germain hakkında konuşuyordu.

LINDA: Ooh!

ADAMUS: Barlarda ve akşam yemeklerinde ve genelevlerde ben konuşuluyordum. Herkes, "St. Germain! St. Germain! St. Germain! ellerinde altın ve değerli taşlar tezahür ettiriyor. St. Germain hiç yemek yemiyordu. St. Germain kadınları seviyordu." Eh, bunların her birinde bir parça gerçek var ama... Yani ben muazzam derecede popülerite kazandım ve bu kiliseyi sıkıntıya sokuyordu çünkü insanlar papaza gidip, "St. Germain için ne diyorsunuz? O ne tür bir aziz" diye soruyorlardı. Ve papazın kafası öyle bir karıştıyordu ki, "Aziz? Aziz? oh..." Ben tabii ki o adı kafa karıştırma faktörü nedeniyle almıştım çünkü ben eğlenmeyi seviyorum. Ben aziz değildim. O benim adımdı ama ben kesinlikle aziz değildim. "Bu St. Germain için ne diyorsunuz?" O nedenle kilisenin yaşlıları bir araya geldiler ve dediler ki, "Bizim St. Germain ile ilgili tüm o efsanelere ve hikayelere karşın bir şey yapmamız gerekiyor." O İsa'dan bile daha tanınmış hale gelecek.

LINDA: Ohh.

ADAMUS: İsa ve Yeshua arasında çok büyük bir fark var onun için bunu geçin. Yeshua benim tanıdığım gerçek varlık; İsa fabrikasyon, boyalı insan, süper gerçek olmayan varlık. O nedenle evet diyebilirim, evet ben İsa'dan bile daha popüler hale geliyordum.

LINDA: (boğulur gibi olur) Peh! İlerle! İlerle!

ADAMUS: Bunu oylamaya sunmamız gerekir.

LINDA: Peh!

ADAMUS: Hayır, ben ve kilise bu konu ile çok ilgilendik - St. Germain faktörü ile.

Onlar İngiltere'den o vakte kadar hiç ilginç kitaplar yazmayan Bram Stoker adlı bir yazar kiraladılar ama onlar ona ödeme yapıldığı sürece onun her şeyi yazabileceğini biliyorlardı ve ona bütün materyalleri verdiler. Bu karakter, Drakula aynaya baktığında onun yansıması görülmez çünkü gerçek bir üstat aynaya baktığında eski insan özünün imajını görmez. Onlar Üstatlarını görürler. Onlar ışıklarını görürler ama onlar eski insan özünü görmezler tıpkı başkaları gibi ve tıpkı siz üstat olduğunuzda olacağı gibi. İnsanlar o eski insan özünü görmeyeceklerdir. Onlar sizin ışığınızı görecekler. Bu nedenle aynada imaj gözüküyor.

Ve sarımsak. (Adamus kıkırdar) "Sarımsak" diyorsunuz. Ben hiç bir zaman sarımsak düşkünü olmadım. Neden nefis yulaf ve bal ve fındık sarımsak ile berbat edilsin ki?! (bazı kıkırdamalar) Ve benim öğünlerim çoğunlukla bunlardan oluşuyordu. Ben de Cauldre gibi sarımsak veya soğana düşkün değildim ama sarımsağın metabolizmaya faydalı olduğuna dair bir iddia var. Eh, sizin metabolizmanız lağım gibi evet ama sarımsak sizin için o kadar da iyi değil. Ben sarımsaktan uzak duruyordum. Kokusu dayanılmaz ve tadı da korkunçtu. Sarımsağa tapanlarınız için üzgünüm (kıkırdamalar artar) ama doğrusu... yani, hayır, ben sarımsak yemiyordum.

Yani onlar Braham Stoker'a bunun gibi konulardan parçalar verdiler, hepsi aslında benim hakkımdaydı; benim özellikle de Merlin'e dönüşebilmem - insan özümden Pakauwah'ıma. (hayvan öz) Ben bir baykuş ya da atmaca ya da sinek veya herhangi bir şey olabilirdim.

İşte Stoker o kitabı yazdı, bazı efsaneleri yıkması için düşünülen kitap için kilise tarafından bilinçli olarak ödeme yapıldı ve destek verildi. Onlar tabii ki "St. Germain" adını kullanmayacaklardı ama onlar benim yapabildiğimi iddia ettikleri diğer her şeyi kullanacaklardı. Onlar her şeyi Drakula adı altında topladılar. Onlar benim yapmaya muktedir olduğum şeyleri tarihteki ilginç bir karakter ile birleştirdiler, benim hiç alakam olmayan Vlad the İmpaler ile. Ama onlar bu iki unsuru alıp birleştirdiler ve Transilvanya'ya yerleştirdiler, bu da beni gerçekten inciten tek şey oldu çünkü ben Transilvanya'yı seviyorum. Ben orada çok yaşam geçirdim ve son yaşamımda da Transivanya'da büyüdüm, orası dünyanın en romantik, en gizemli, en güzel yerlerinden biri ve ben onların - kilise ve yazarların - bütün o imaja ne yaptıklarına bakıyorum... buraya gel. (Linda'ya) O kan ve kan çıkarma ve enerjisel beslenme imajı...

LINDA: Ne? Benim kanım yok, kanım yok!

ADAMUS: ... ve geriye kalan her şey. Yani evet aslında beni o zamanlar gerçekten rahatsız etmiş olan kısmı burası. İşte Drakula'nın hikayesi bu.

Günün Sorusu

Nerede kalmıştık? Geçen grupta sorduğum soruda. Soru ve ben Linda'dan mikrofonu gönüllülere götürmesini isteyeceğim. Şayet bu koltuklarda oturuyorsanız gönüllüsünüz demektir. (kahkahalar)

Soru şöyle: Bu yaşamınızda size en yakın kişi kim oldu? Size en yakın kişi kim? Burada fiziksel form içinde olabilir, gitmiş olabilir ama size en yakın olan kim? Linda başla.

LINDA: Tamam.

ADAMUS: Evet sevgili.

TIFFANY: Merhaba.

ADAMUS: Üstatlar Kulübü'nün arka duvarını harika tasarlamışsın.

TIFFANY: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Sana en yakın kişi kim?

TIFFANY: Ben.

ADAMUS: Güzel. Neden?

TIFFANY: Evet. Çünkü ne kadar çabalarsam çabalayayım kendimden kaçamam. (kıkırdar)

ADAMUS: Evet.

TIFFANY: Herkesten kaçabilirim ama kendimden kaçamam.

ADAMUS: Evet. Ben sana biraz kişi muamelesi yapacağım. Sen aynı zamanda en zor zamanları kendin ile yaşadın. Sen sana en yakın kişinin sen olduğunu söylüyorsun yani bu biraz makyö oluyor. Biraz makyö.

TIFFANY: Neden öyle olsun ki? Bana makyö gibi hissettirmiyor.

ADAMUS: Bunu söylemene memnun oldum ama ben kendin ile devamlı yaptığın savaşları görüyorum ama sen şimdi kendine en yakın kişinin sen olduğunu söylüyorsun.

TIFFANY: Eh, belki de ben "en yakın"ı senden farklı değerlendiriyorum.

ADAMUS: Arkadaş?

TIFFANY: Arkadaş? Evet. Yani biz - arkadaşlar her zaman birlikte olmayız.

ADAMUS: Doğru.

TIFFANY: Yani ben kendimin en nefret ettiğim parçalarına bile yine de en yakın olanım.

ADAMUS: İlginç bir soru, sen sende saklı en karanlık sırlarını açığa vurabilir misin?

TIFFANY: Çoğunlukla.

ADAMUS: Hatırladıklarını.

TIFFANY: Evet.

ADAMUS: Evet.

TIFFANY: Ama tıpkı senin dediğin gibi ben giderek daha çok gerçek olmayanları fark ediyorum çünkü ben yaşamımın büyük bir bölümünü kendimi yiyip bitirerek geçirdim sanki zihnimde bir şey gelecek ve ondan sonra utanç ortaya çıkacak. Sanki, "Oh! Oldu! Oh, kendimden o kadar utanıyorum ki." gibi bir şey olacak.

ADAMUS: Evet.

TIFFANY: Ama ben gerçek olmayan hikayeleri giderek daha çok fark ediyorum. Kendime kattığım şeyler bunlar.

ADAMUS: Dün bu arkadaşın ile ne yapardın? Sen ve arkadaşın dün neler yaptınız? Dün. Sen ve senin arkadaşın sen.

TIFFANY: Dün?

ADAMUS: Dün iyi arkadaşlık günü müydü yoksa kötü arkadaşlık günü mü?

TIFFANY: Dün oldukça iyi bir arkadaşlık günüydü. Ondan önceki gün çok iyi bir arkadaşlık günü değildi.

ADAMUS: Doğru. Ne oldu? Eğer bir parça paylaşman mümkünse. Neden çok iyi bir arkadaşlık günü değildi?

TIFFANY: Eh, bütün gün kendimi hırpaladım.

ADAMUS: Mm hmm.

TIFFANY: Evet.

ADAMUS: Vay. Bu kulağa iyi bir arkadaş gibi geliyor. (bazı kıkırdamalar) Neden?

TIFFANY: Çünkü ben birçok şeyi erteliyorum gibi geldi.

ADAMUS: Doğru, doğru.

TIFFANY: Ve ben bazı şeylere bakmak istemedim.

ADAMUS: Mm hmm.

TIFFANY: Ve ...

ADAMUS: Ve seni kim hırpaladı?

TIFFANY: Ben.

ADAMUS: Senin arkadaşın.

TIFFANY: Evet.

ADAMUS: Evet, hırpaladı.

TIFFANY: Evet.

ADAMUS: Eh, bu iyi hissettirdi mi?

TIFFANY: Hayır.

ADAMUS: Evet. Sen arkadaşını yeniden görmek istiyor musun?

TIFFANY: Evet!

ADAMUS: Evet? Oh, gerçekten.

TIFFANY: Evet.

ADAMUS: Tamam.

TIFFANY: Ben her şeyi, bütün benleri bütünleştirmek istiyorum.

ADAMUS: Evet.

TIFFANY: Evet.

ADAMUS: Evet. Bu kulağa ilginç bir arkadaşlık gibi geliyor. Ama dediğin gibi arkadaşlıklar bir gün iyi gider, başka bir gün o kadar da iyi gitmeyebilir. Güzel. Seni...

TIFFANY: Ben bugün gerçekten iyi hissediyorum.

ADAMUS: Güzel.

TIFFANY: Evet.

ADAMUS: Ben senin samimiyetini takdir ediyorum. Ben sadece bunun dışındaki şeyleri kesinleştiriyorum.

TIFFANY: Peki. Ben buradayken bana göstermek istediğin başka makyolar var mı? (kıkırdar)

ADAMUS: (kıkırdar) Şimdi değil.

TIFFANY: Tamam.

ADAMUS: Uymamız gereken bir program var. (kıkırdar)

Sıradaki. Size en yakın kişi kim? En iyi arkadaş, hayatınızdaki en yakın yoldaş. Mikrofon arkanızda.

DIANA: Larry.

ADAMUS: Larry. Ve neden Larry? Larry'yi özel kılan ne? Larry senin geçiş yapmış olan harika sevgili partnerin. Evet. Larry'yi sık sık çevrende hissediyor musun? (evet diye kafa sallar) Evet. Larry rüyalarına giriyor mu?

DIANA: Çok sık değil.

ADAMUS: Çok sık değil. Peki. Larry'yi bu kadar özel yapan nedir?

DIANA: Sanırım biz tam olarak, tamamen kendimizdik, çoklu fasetli özler olarak.

ADAMUS: Peki.

DIANA: Ve her Şeye karşı tam bir kabul vardı.

ADAMUS: Larry senin işin g¼venli alan mıydı?

DIANA: Çok.

ADAMUS: Peki. Harika. TeŐekk¼rler.

DIANA: TeŐekk¼r ederim.

ADAMUS: Peki sen ne kadar zaman Larry ile oldun?

DIANA: Sekiz yıl.

ADAMUS: Sekiz yıl. Yeniden bir arada olmak sence karmik bir Şey miydi, k¼t¼ karma anlamında değil ama birbirinizi daha ¼nceden tanıyor muydunuz?

DIANA: Kesinlikle.

ADAMUS: Kesinlikle. Evet. G¼zel. Ben sana çok zor bir soru soracağım. Larry'nin neden ayrıldığını d¼Ő¼n¼yorsun?

DIANA: (duraklar) Kendi başıma yapmaya ihtiyacım olan Şeyler konusunda bana izin vermek işin.

ADAMUS: Peki, g¼zel. Ve o hala çevrede. Evet.

DIANA: Evet.

ADAMUS: TeŐekk¼r ederim.

DIANA: TeŐekk¼r ederim.

LINDA: Sol taraftaki. Orada. TeŐekk¼rler.

ADAMUS: Hoş geldin.

JENNIFER: Lanet!

ADAMUS: Lanet! Lanet! Bu...

JENNIFER: (iş çeker) Peki.

ADAMUS: ... sihirli mikrofon senin oradan geçiyor.

JENNIFER: İşte orada.

ADAMUS: Evet. Ama bu iyi hissettirmiyor mu? Yani kameranın seni çekmediğini düşünüsen...

JENNIFER: Büyük bir tavuk gibi olmasam evet.

ADAMUS: ... ve onlarca ve binlerce insan izliyor. Hayatında sana en yakın kim? En yakın.

JENNIFER: (duraklar ve iç çeker) Oh, kahretsin! (yeniden duraklar) Bunu yapacağını biliyordum. Tüm hayatımda bana en yakın olan.

ADAMUS: Evet.

JENNIFER: (duraklama) Sanırım Eric demek durumundayım.

ADAMUS: Evet. Ve Eric kim? Sen ve Eric arasındaki ilişki?

JENNIFER: Benim kocam.

ADAMUS: Senin kocan ve?

JENNIFER: Çünkü o benim kendim olmama izin veriyor. (boğazı düğümlenmeye başlar)

ADAMUS: Evet. Bu neden zor? Neden burada duygu, hissediş var?

JENNIFER: Çünkü öyle yaptığımı sanmıyorum.

ADAMUS: Ahh. Ah. Güzel. Yani Eric güvenli bir alan. Eric kabul ediyor ve seviyor. Eric, eh, aslında sana deli gibi aşık. Evet. Evet. Peki, teşekkür ederim.

JENNIFER: (fısıltıyla) Teşekkürler.

ADAMUS: Açık olduğun için teşekkürler.

LINDA: Hayır, sağdan gidemezsin. Oradan yol yok.

ADAMUS: Birkaç tane daha.

LINDA: Tamam.

ADAMUS: Hayatınızda size en yakın kişi kim?

LINDA: Bir dakika. Neredeyse geldim.

ADAMUS: En yakın kim? Herkes, "Aman Tanrım, hayır. Ben değil. Kahretsin." diyor. Evet. Selamlar.

ŞAMBRA 1 (kadın): Selam.

ADAMUS: Hayatında sana en yakın kimdi?

ŞAMBRA 1: Eh, ben otururken bunu düşündüm ve sanırım bu benim kardeşim çünkü biz daha önce aynı evde bir sürü ablalar ve kardeşlerle birlikte çok vakit geçirdik.

ADAMUS: Doğru.

ŞAMBRA 1: Ve biz her açıdan enerjisel olarak çok yakın olduk.

ADAMUS: Evet. Hala yakın mısınız?

ŞAMBRA 1: Evet, bazılarıyla.

ADAMUS: Bazılarıyla. Güzel. Yani birlikte uzun bir yolculuk oldu.

ŞAMBRA 1: Evet.

ADAMUS: Evet. Ve onu bu kadar özel yapan ne acaba - adını bizimle paylaşman mümkün mü?

ŞAMBRA 1: Patricia.

ADAMUS: Patricia. Patricia'yı bu kadar özel kılan ne?

ŞAMBRA 1: Bizim yaşımız ve kan tipimiz birbirine benziyor ki bu benim için önemli bir şey.

ADAMUS: DNA muhtemelen. Evet. Bilmiyorum. Ben sadece tahminde bulunuyorum.

ŞAMBRA 1: Her şey.

ADAMUS: Evet.

ŞAMBRA 1: Ve biz birbirimizle konuşabiliyoruz ve mesajlaşabiliyoruz ve diğerinin ne dediğini anlayabiliyoruz.

ADAMUS: Evet. Patricia sana hiç ihanet etti mi?

ŞAMBRA 1: Hayır.

ADAMUS: Hayır. Bu heyecan verici. Evet. Sen ona hiç kızdın mı, onu üzdün mü?

ŞAMBRA 1: Hayır.

ADAMUS: Hayır. Bu gerçekten heyecan verici. Sen sizin ilişkinizin geçmiş yaşamlara dayandığını düşünüyor musun?

ŞAMBRA 1: Evet.

ADAMUS: Güzel. Teşekkür ederim. Ben burada biraz kalp hissediyorum. Gerçek duygular, güzel duygular.

ŞAMBRA 1: Evet.

ADAMUS: Evet. Güzel.

ŞAMBRA 1: Evet.

ADAMUS: Mikrofona çıkman gerektiğinde belki biraz farkındalık olmuştur. (hanım kıkırdar) Küçük bir farkındalık oluştu.

ŞAMBRA 1: Evet.

ADAMUS: Teşekkür ederim. Birkaç tane daha Linda.

LINDA: Mm hmm.

ADAMUS: En yakın kim? Hoş geldin.

PAUL: Hoş buldum. Evet.

ADAMUS: Mikrofunu beklemiyordun. Eh...

PAUL: Hayır. Sevmedim.

ADAMUS: Biliyorsun ki benim mikrofon manyetizması diye adlandırdığım bir şey var. Ve sen mıknatısların nasıl çektiğini biliyorsun, bilirsin işte, karşıtı mı?

PAUL: Evet. Evet.

ADAMUS: Yani sen orada oturup, "Ben mikrofonu istemiyorum. İstemiyorum... dediğin zaman Linda sanki mıknatısın diğer parçası haline geliyor - hoop - doğrudan sana.

PAUL: Evet ama bu sıkıcı.

ADAMUS: Yani evet. Eğer mikrofonu istemiyorsan sadece, "Evet lütfen! Linda beni al! Beni al!" de. (kahkahalar) Ama sekte vurma.

PAUL: Peki. Ben bu yaşamımda karım Denise diyeceğim.

ADAMUS: Oh, bu akıllı bir adamın yapacağı bir hareketti. (kahkahalar ve bazı alkışlar)

PAUL: Eh, bilirsin işte, biraz zaman geçince bir şeyler öğrenirsin.

ADAMUS: Sen öğreniyorsun. Hayır ama ben aslında senin çok samimi olduğunu söyleyebilirim. Onu bu kadar özel kılan şey nedir? Sen de onun ile birlikte ayakta durur musun? Bu...

PAUL: Gel buraya.

ADAMUS: ... Kırmızı Çember'de gözyaşları zamanı. (izleyiciler "oov" der)

DENISE: (kıkırdar) İşte.

ADAMUS: Evet. Bize onu senin için bu kadar özel yapan şeyin ne olduğunu açıklar mısın lütfen?

PAUL: O benim olduğum kişiye saygı duyuyor, bilirsiniz işte, o benim olabildiğim kadar kendim olmamı istiyor.

ADAMUS: Ben o senin kabuğundan çıkmaya yardımcı oluyor diyecek kadar bile ileri gidebilir miyim?

PAUL: Eh, ben onu arıyordum.

ADAMUS: Evet çünkü bunlar benim istediğim şeyler.

ADAMUS: Evet. Ve o sana yardım etti...

PAUL: Oh, kesinlikle. Evet.

ADAMUS: ... senin sen olman için ortaya çıktı, açtı ve senin sen olmana izin verdi...

PAUL: Evet.

ADAMUS: ... ki bu senin hayatında olağan bir şey değildi.

PAUL: Hayır. (kıkırdar)

ADAMUS: O kadar değil. Harika. Onu dudağından öper misin? (tutkulu bir öpücük kondururken izleyiciler "oov"der)

LINDA: Ooh! Hoş oldu! (izleyiciler alkışlar) Oooh!

ADAMUS: Evet.

LINDA: Yum-mull!

PAUL: Bütün insanların gözü önünde.

ADAMUS: Adamus ile iki insan arasında geçen muhteşem gece. (kıkırdamalar artar)

LINDA: Yum-mull!

ADAMUS: Güzel. Birkaç tane daha.

LINDA: Bir tane daha? Bir tane daha?

ADAMUS: Evet. Evet.

LINDA: Devam et.

ADAMUS: Ah, hoş geldin. Evet. Bunun olacağını biliyordun değil mi?

SHAUN: Tabii.

ADAMUS: Biliyordun.

SHAUN: Evet.

ADAMUS: Evet.

SHAUN: Ben annem diyeceğim.

ADAMUS: Annen, ilginç.

SHAUN: Evet, evet. Adı Janet.

ADAMUS: Uh huh

SHAUN: Ben 14 yaşında başladığımda o benim katalizörüm oldu, bilirsiniz işte, sanki gerçek...

ADAMUS: Vay. Başlarken? Ergenlik mi?

SHAUN: Spritüel yol.

ADAMUS: Oh, spiritüel yol. Peki.

SHAUN: Evet ona da.

ADAMUS: Peki. Spritüel yol. Gerçekten mi? O seni bu yönde cesaretlendirdi mi?

SHAUN: Eh, evet. O, çok zor bir zamanda devreye girdi...o meditasyon yapıyordu ve onun kendi spritüel yolu vardı ve o beni gittiği yola davet etti.

ADAMUS: İlginç. Seni zorlamadı mı?

SHAUN: Hayır. sadece davet etti.

ADAMUS: Vay. Evet. Sana St. Germain'den bahsetti mi?

SHAUN: Hayır. Bunu söylediğim için üzgünüm.

ADAMUS: Evet. Önemli değil.

SHAUN: Ve biz daha sonra sanki tamamen...

ADAMUS: O sana Tobias'tan bahsetti mi?

SHAUN: Hayır. Hayır, bahsetmedi. O... Lazaris. (kıkırdar)

ADAMUS: Sana Lazaris'ten... Oh, şeyden yükselen...

SHAUN: Lazaris.

ADAMUS: Peki, Lazaris.

SHAUN: Evet.

ADAMUS: Tamam.

SHAUN: Yani bu onun...

ADAMUS: Ben, ben, bilirsin işte, rekabet etmiyorum.

SHAUN: Hayır, anlıyorum.

ADAMUS: Ben seçimlerde değilim. (kahkahalar)

SHAUN: Eh, sen kazandınç Ben buradayım. Yani...(kıkırdar)

ADAMUS: (kıkırdar) Oh, evet! Teşekkür ederim. Yani o sana çok güvenli bir alan sağladı.

SHAUN: Evet.

ADAMUS: O seni cesaretlendirdi, sadece entellektüel olarak değil ama kalbi de ki seninki çok açık.

SHAUN: Mm hmm.

ADAMUS: Ve sen onu başka yaşamlardan tanıdığını hissettin mi?

SHAUN: Birçok.

ADAMUS: Geçmiş yaşamlarından birinde nasıl bir ilişkiniz vardı?

SHAUN: Bizim, eh, biz bir deneyim yaşadık...ikimiz de senin diyeceğin gibi bu konuda bir tür farkındalığa sahiptik, ben onun ile bir köydeydim, sanırım Polonya'da ve ben karım beni terk edince gerçekten yıkıcı bir deneyim yaşadım, sanırım o yaşamımdaki annemdi, aynı yaşamda ve ben ormana kaçarak onu terk ettim, köyü tamamen terk ettim.

ADAMUS: Doğru.

SHAUN: Ondan sonra ne oldu emin değiliz ama biz...

ADAMUS: Hayır. Değiliz...

SHAUN: Evet. Biz oraya gitmeyeceğiz.

ADAMUS: Evet.

SHAUN: Biz paylaştığımız o deneyime yeniden bağlandıık ve o bizim bu yaşamda arkadaş olmamız için bir katalizördü. Biz sanki çok uzun zamandır anne-oğulduk.

ADAMUS: Doğru, doğru.

SHAUN: Ve bir süre sonra sanki biz onu dönüştürdük ve birbirimizi bilirsin işte, ruhtan ruha gördük.

ADAMUS: Doğru.

SHAUN: Ve bu gerçekten güçlü bir şeydi.

ADAMUS: İlginç. Güzel. Ona şimdi iyi dileklerini gönderir misin?

SHAUN: Kesinlikle.

ADAMUS: Güzel. Teşekkür ederim.

SHAUN: O izliyor. Merhaba anne.

ADAMUS: Ve bu yaşamında seni kurtlar yemeyecek, garanti ediyorum.

SHAUN: Teşekkürler, evet, biliyordum... peki. Söylemesi gerekti. Evet.

ADAMUS: Yiyeceğın olmadığı karanlık ve soğuk bir geceydi. Ah, evet. Bunlardan biri. Ama biz buna gülebiliriz - ha, ha, ha, ha, ha! Evet. Şimdi bu muhteşem bir hikaye olurdu! Sen Üstatlar Kulübü'ne gittiğinde - "Başıma neler geldi inanmayacaksınız." dersin.

SHAUN: Yani önceki yaşamları anlatabiliyoruz?

ADAMUS: Evet, evet. Önceki yaşamları anlatabilirsin, evet ama bütün yaşamları anlatabilirsin. Birkaç yaşam uydurabilirsin, bilirsin işte, şey gerekirse. (kıkırdamalar aratar) Sıradaki. Hoş geldin. Bu yaşamında kim sana en yakın oldu?

YASMINA: Ben öncelikle sana teşekkür etmek istiyorum. Ben şükranlarımı ifade etmek istiyorum, sadece anı yakalamak ve bunu ifade etmek.

ADAMUS: Ben onu nefesle içime çekeceğim.

YASMINA: Adı Charry idi.

ADAMUS: Mm hmm.

YASMINA: Benim öğretmenimdi.

ADAMUS: Evet.

YASMINA: Ve...

ADAMUS: Yaşam tipi öğretmen mi yoksa okul tipi öğretmen mi?

YASMINA: Eh, spiritüel bir öğretmen

ADAMUS: Spiritüel öğretmen.

YASMINA: Evet.

ADAMUS: Güzel. Güzel.

YASMINA: Ve...

ADAMUS: O sana St. Germain'den bahsetti mi?

YASMINA: Hayır. Bazı kıkırdamalar)

ADAMUS: Peki. Ben sadece...

YASMINA: Hayır. Hayır.

ADAMUS: ... sadece test ediyorum.

YASMINA: Evet.

ADAMUS: Evet, evet. Çünkü ben koltuk için adayım tabii ya. Ben birçok insanın benim farkımda olduklarını bilmek istiyorum. Ama ben pek başarılı değilim. Benim katılmam yasak. (kıkırdamalar artar)

YASMINA: Ama ben kötü şöhretinin şimdi sürdüğünü sanıyorum, ben bunu gerçekten hissediyorum.

ADAMUS: Sen kötü şöhretin...

YASMINA: Çünkü benim St. Germain ile önemsiz bir şeyim oldu.

ADAMUS: Evet.

YASMINA: Sanırım kara sevdaya düştüm.

ADAMUS: Uh huh. Ama şimdi kötü şöhretin silindiğini düşünüyorsun değil mi?

YASMINA: Hayır, hayır. O gitti. O...

ADAMUS: Oh, kötü şöhret.

YASMINA: Sen şimdi olduğun gibisin.

ADAMUS: Evet. Yani sen benim adıma Adamus Saint-Germain olarak değiştirmemin benim için iyi olduğunu düşünüyorsun, sanki ben herkesi kandırıyorum? (kahkahalar)

YASMINA: Evet, evet. Kesinlikle.

ADAMUS: Evet! Evet! (Adamus kıkırdar) Güzel. Spritüel çıdan en yakın olan yani?

YASMINA: Sanırım bütün düzeylerde öyle.

ADAMUS: Bütün düzeylerde.

YASMINA: Ve sadece güneş ve güzellikler yoktu, çok kavga ve çok gelişme vardı.

ADAMUS: Ne için kavga ediliyordu?

YASMINA: Sanırım bunun benim onun dersleri çerçevesinde pek de temsil etmediğimi hissettiğim tanrısal kadın rolü ile ilgisi vardı.

ADAMUS: Güzel.

YASMINA: Ama belki çünkü kendisi oldukça dengedeydi ama ben hissettim ki... ya da ben spritüel bir varlık olarak rolümü o anlamda oynamadım.

ADAMUS: Evet. Bu iyi. Bu iyi. Sen onun içeri getirilmesine yardım ettin.

YASMINA: Evet. Ve ben orada aslında bir kaynaşmanın meydana geldiğini hissettim. O artık burada olmasa da ben onu yakın hissediyorum.

ADAMUS: Oh, o hala var ama sadece burada değil.

YASMINA: O nedenle ben çok büyük bir fark hissetmiyorum, hatta hala ondan işaretler hissediyorum, farklı...

ADAMUS: Onu duyuyor musun, çevrede hissediyor musun?

YASMINA: Evet.

ADAMUS: Kesinlikle öyle. Ve sen benim feminen/maskülen dengeyi nasıl sağladığımı düşünüyorsun?

YASMINA: Sen sanırım... senin yansıttığın erkek veçhesi benim hoşuma gidiyor.

ADAMUS: Oh, teşekkür ederim. Teşekkür ederim.

YASMINA: Bu gerçekten hoşuma gidiyor. Ve ben bazı açılardan senin rolünü ön plana çıkardığını düşünüyorum.

ADAMUS: Evet. (iltifatlardan sonra gülüşmeler)

YASMINA: Hayır, bu tıpkı...

ADAMUS: Benim feminen bir tarafım var ama...

YASMINA: Evet. Ben de bundan bahsediyorum.

ADAMUS: Cauldre biraz isteksiz...

YASMINA: Sanırım maskülenin azat edilme konusunda - nasıl denir - özgürlüğüne kavuşması konusunda daha çok desteklenmeye ihtiyacı var.

ADAMUS: Evet, özgürleşmiş maskülen.

YASMINA: Onun buna feminenenden daha çok ihtiyacı var.

ADAMUS: Evet. Evet. İşte ben de o nedenle Adamus'ın Yarası'nı gündeme getireceğim...

YASMINA: Evet, onun gibi bir şey. (güler)

ADAMUS: ... Özür dilerim Adem'in Yarası. Çok yakında Adem'in yarası. Biz maskülen yaralar konusunda konuşacağız. Tobias sık sık feminen yaralardan bahsetti tabii, İsis'in yarası. Ama her ikisi de yaralı ve salıvermek önemli. Biz kurban olaylarına girmeyeceğiz ama salıvereceğiz. Ve bu belki de beni dünyada daha tanınmış hale getirir, belki daha çok erkek gelir.

YASMINA: Umarım. Evet.

ADAMUS: Evet, evet. Evet. Güzel. Teşekkür ederim. Bir tane daha.

LINDA: Peki. Bir tane daha.

ADAMUS: Bir tane daha.

LINDA: Bir tane daha. Arka taraflardan olsun. bakalım. Tamam.

ADAMUS: Oh! Ben o mikrofonun iniş yaptığını hissettim. Sen onun geleceğini biliyordun. Burada olduğuna sevindim.

AMINTAS: Peki.

ADAMUS: Evet.

AMINTAS: Eh, bana en yakın kişi babamdı. Adı da Adimee idi.

ADAMUS: Peki o neden sana en yakın kişiydi? Onu senin yaşamında özel kılan şey ne idi?

AMINTAS: Çünkü o beni her anlamda cesaretlendirdi.

ADAMUS: Evet.

AMINTAS: Sadece mesleki olarak değil ama spritüel ve entellektüel olarak da. O benim en iyi arkadaşımdı.

ADAMUS: Zor soru. Zor soru. Sen onu bazı bakımlardan hayal kırıklığına uğrattığını hissediyor musun; her açıdan değil, bazı açılardan?

AMINTAS: (içini çeker) Evet, bazen hissediyorum.

ADAMUS: Evet.

AMINTAS: Bazen.

ADAMUS: O senin gözünde büyük bir öğretmendi. Ulaşması zor biri ve bazen... ve o sadece sendeki en iyiyi çıkarmaya çalıştığını senin bilmeni isterdi. Ama bu onun beklentileri yönünde yaşamam demek değildi. Evet.

AMINTAS: Peki.

ADAMUS: Güzel. Teşekkür ederim. Sana çok teşekkür ederim.

LINDA: Oh! Son kişi.

ADAMUS: Güzel. Güzel.

LINDA: Son bir tane.

ADAMUS: Sabırsızlanıyorum.

LINDA: Kafanın biraz karıştığını görüyorum ama senin bunu halledeceğinden eminim.

ADAMUS: (kıkırdar) İşte Jean. (Fransız aksanıyla; hanım erkek gibi giyinmiştir) Buraya gelir misin lütfen? Evet. O kontroller ile filan çok meşgul olduğu numarası yapıyor...

JEAN: Katılmak zorunda mıyım?

ADAMUS: Evet, evet. O halde buraya gelir misin lütfen?

LINDA: Kamerayı ona çevirebilirler.

ADAMUS: Peki, o zaman ayağa kalkar mısın lütfen? Harika, teşekkür ederim. ve bu zor bir tane çünkü bilirsiniz...

LINDA: Güzel gösteri.

ADAMUS: ... birçok insan seni tanıyor. Sanki aileden bir sürü kişi sana çok yakın oturuyor ve dinliyor. (bazı kıkırdamalar) Yani baskı var. Bu yaşamında sana en yakın kişi kim oldu?

JEAN: (duraklar) Bu zor bir soru.

ADAMUS: Bu bir Adamus sorusu.

(yeniden duraklar)

Eh-eh-eh. Şimdi beyine gidiyorsun. Derin bir nefes al. Gözlerini bir anlığına kapat. Derin bir nefes al. Sen yanıtı zaten biliyorsun. Sen zaten orada otururken bunu kendi kendine düşündün. Ama eğer paylaşmak istemiyorsan da olur.

JEAN: Ben bunun Cauldre olduğunu söyleyeceğim.

ADAMUS: Ah.

JEAN: Sadece spiritüel...

ADAMUS: O kıpkızarık oldu! (Adamus kıkırdar)

JEAN: Evet, bunu söylemek garip ama zihinlerin öyle bir buluşması var ki ve öyle güvenli bir alan ve çok eski bir arkadaşlık ve hep bir anlayış var.

ADAMUS: O senin için güvenli alan mı yaratıyor? Bu gerçekten garip. (kahkahalar) Bir dakika. Benim ondan kurtulmam lazım. (kahkahalar artar) O güvenli bir alan mı yaratıyor?

JEAN: Evet.

ADAMUS: Seni teşvik mi ediyor?

JEAN: Oh, evet.

ADAMUS: Oh, evet. Peki. Güzel. peki sen birbirinizi geçmiş yaşamlardan tanıdığınızı hissediyor musun?

JEAN: Kesinlikle.

ADAMUS: Güzel. Peki geçmişini nasıl hissediyorsun - nasıl söylesem - geçmiş bu yaşama nasıl yansıdı? Diğer yaşamlardaki şeyler nasıl ortaya çıktı?

JEAN: Derin bir güven, sessiz bir yönelme anlayışı, söz, benim burada olma nedenim, burada olma nedenimiz, yaptığımız iş. Bu basitçe harika bir arkadaşlık.

ADAMUS: Evet. Onu geri getirmeden önce ben de bir şeyler ekleyebilirim, siz ikiniz de "Bu kadar, ne olduğu önemsiz. Biz bunu bireysel bir şekilde gerçekleştireceğiz ama biz burada başkalarına da hizmet etmek için bulunacağız ve budur." Çoğunuzun yaptığı gibi artık beklemek yok. Bekleyip sonra kendini tekmelemek. Birkaç ömür önce

aydınlanmayı seçmek yerine beklemek. Budur. Ve bu çok derin bir anlaşmaydı.

JEAN: Kesinlikle. Evet.

ADAMUS: Ve bu gerçekleşecek. Güzel.

JEAN: Evet.

ADAMUS: Teşekkür ederim.

JEAN: Teşekkür ederim.

ADAMUS: Peki. Yeniden gelebilirsin. (Cauldre'ye) Güzel.

Hadi şimdi güzel, derin bir nefes alalım. Aslında bütün yanıtlar güzeldi. Bütün yanıtlar. Bu her birinizin, hepinizin bir an durmasına neden oldu.

İnsan İlişkileri

Bilirsiniz işte, bu gezegendeki ilişkiler gibi hiçbir yerde ilişki yok. Onlar gibisi yok. Diğer hiçbir realitede yok, ikamet edilen hiçbir gezegende yok, insan ilişkileri gibisi yok. Onların içinde öyle düzeyler var ki. Duygular var. Seks var. Paylaşan ve ilgi gösteren veçhe var. Yalnızlığın içinde iken bir ilişki - birisiyle yakın bir ilişki - sizi biraz olsun yalnız değilmişsiniz gibi hissettirir. İnsan ilişkileri ilişkiler arasında en iyileri ve en zorlarıdır.

İnsan ilişkilerinin her biri - bu annenizle, babanızla da olsa, her biri - sürtüşmeye, gerginliğe, çatışmaya benzer. Her yakın ilişki sonunda sizin içinizden bir şeylerin açığa çıkmasına neden olur. Bir ilişkinin ki bu çok iyi bir ilişki de olsa, tanımı, tamamen eğlenceyi ve oyunu içermez. Siz diğer insanlar ile yakınlaşırsınız, siz bunu karanlık, korkunç anlarda bile yaparsınız.

Şimdi, çoğunuz yakın ve iyi bir ilişki varsayıp konuştunuz ama bazı ilişkiler zordur. Onlar zorluydu. Sizin size ihanet eden çok, çok zor bir anneniz veya babanız veya arkadaşınız olmuş olmalı. Bu yine de yakın olmaktır. Bunlar sizin yaşamınızda yine de en iyi deneyimlerin yaşanmasına neden olur - ders değil, deneyim. İnsan-insan ilişkisi gibi ilişki yaradılıştta hiçbir yerde yok.

İnsanlar o kadar, o kadar yakın, enerjisel olarak, fiziksel olarak, psikolojik olarak ve her şekilde o kadar bağlantılı hale geliyorlar ki; bağlanıyorlar. Bağımlı hale geliyorlar, birbirlerine bağımlı oluyorlar. Onlar birbirlerini bir yaşamdan diğerine takip ediyorlar. Ama bilirsiniz işte, aslında cinayetler çok büyük savaşların dışında daha çok arkadaşlar

ve aile arasında işleniyor. Ama onlar katiller. Peki insanlar nasıl oluyor da ilişkiler sırasında bu kadar yakınlaşabiliyorlar, bu kadar paylaşabiliyorlar ve bu kadar derin sevebiliyorlar ama aynı zamanda da birbirleriyle savaşıyorlar hatta bazen sonunda birbirlerini öldürüyorlar?

İnsan ilişkileri kesinlikle büyüleyicidir. Ve aslında en iyi cevaptır onlar, sadece cevap değil ama onlar aynı zamanda senin sorduğun sorunun da en iyi cevabı. (Tiffany'ye yönelik) "Benim. Benim." Ama ben sana bir takım nedenlerden dolayı sorular yönelttim; senin öyle hissettiğinden emin olmak için. Emin... bu arada eğer ben sana bir gün gelir ellerinin ve dizlerinin üstüne çöküp bir köpek gibi salonun arkasına gitmeni istersem bana şunu söyle... (kahkahalar) Benim sana öyle söylememi kesmemi iste. Benim durmamı söyle, lütfen. Ve ben bunu görmek için seni sorgulayacağım. Gerçekten öyle mi hissediyorsun yoksa bu sadece zihinsel, makyö bir şey mi? Ve sen hissettin. Sen bildin. Ben sana sorular sordum ve dedim ki, "Peki o arkadaş, senin arkadaşın bazı günler edindiğin en kötü arkadaş olmadı mı?"

Sizin şimdiye kadar yaşadığınız en yakın ilişki, siz henüz bunun farkında olmasanız da kendiniz ile olan ilişkinizdir. Şimdi, siz bazı harika ve bazı korkunç ilişkiler yaşadınız ama yaşayacağınız en yakın ilişki sizin kendiniz ile olan ilişkiniz olacak. Siz bunu fark etmemişsinizdir çünkü özün o kadar büyük bir bölümü kapalıydı ki. Ve bizim bugün yapacağımız şey üstatlaşmak olacak. Biz Üstadı içeri getireceğiz ve siz şimdiye kadar ve bundan sonra da sonsuza kadar en yakın, en iyi arkadaşınızın o olduğunu keşfedeceksiniz, fark edeceksiniz.

İnsanların hayatları boyunca birçok ilişkileri oluyor - birçok ilişki, birçok arkadaş, birçok aile üyesi. Hepsiyle de aslında o kadar derinleşilmiyor. Eşiniz dostunuz var sizin, çok insan tanıyorsunuz ama siz kaç kişi ile yaşamınızın en özel, en duygusal parçalarını paylaşabilirsiniz ki. Siz birisiyle 20, 30 yıl bile evli olsanız, sizin hala paylaşmadığınız, sakladığınız, gizlediğiniz parçalarınız vardır ve bu iyidir.

Siz keşfetmeye bir son verip sizin en yakın ilişkinizin sizle olan ilişki olduğunu fark edeceksiniz, sizin aranızda, insan ve siz, Üstat arasındaki ilişki. Hepsi siz, hepsi aynı; bunlar basitçe farklı ifade ediş şekilleri, aynı şeyin farklı perspektifleri.

İnsan varlığı olarak sizin çok, çok yalnız veya en azından yalnızlık algısı ile geçirdiğiniz yıllar oldu. Siz her gün insanlar ile bir arada çalışmış olsanız bile, çocuklarınız ve çok geniş bir aileniz olmuş olsa bile - çok yalnızlık vardı, çok kendi başına kalma vardı; kendi düşüncelerinizde, kendi dünyanızda, bazen delirip delirmediğinizi merak ettiğiniz oldu.

O yalnız dünyada var olmak zordu. Ve yıllar önce Tobias geldiğinde sizinle konuşmaya ve çalışmaya başladı ve dedi ki, "Siz asla yalnız değilsiniz." Çoğunuz bunu basitçe onun ve diğer meleksi varlıkların orada olması olarak anladı. Ama onun demek istediği şey,

bunu bile yıllar önce söyledi o, sizin yalnız olmamanız; sizin sizle olmanızdı. Sadece insan özü değil. Biz şimdi "ve"deyiz. "Ve"deyiz. O sadece sizin insan özünüz demek anlamına gelmiyor.

Üstat

Bizim bugün yapacağımız şeyler şunlar, biz önce biraz konuşacağız ve biz daha sonra merabh yapacağız ve biz basitçe bunu yapacağız. Üstat burada olacak. Üstat daima buradaydı. Ve ben "Üstat" sözcüğünü kullanıyorum. Ben "tanrısal varlık" terimini kullanmak konusunda biraz karışığım çünkü o zaman sizde aniden büyük altın meleklerin geleceğine dair bir illüzyon oluşuyor. Ben "Üstat" deyince zamansız olanı, şimdide olduğu gibi geçmişte ve gelecekte olanı kastediyorum; o daima, daima burada oldu; o başka hiçbir yerde olmadı. Ve yeniden ben "tanrısal" sözcüğünü kullandığımda sizin nerelere gittiğiniz görüyorum - "Oh, tanrısal varlık orada değil." Üstat daima burada, daima.

Üstat insan dramına ve travmasına kapılmayandır. Üstat tamamen izin verendir. Üstat ölümün olmadığını idrak eder. Üstat insanda çok fazla enerjinin sıkıştığını ama Üstatta böyle bir şeyin oluşmadığını fark eder.

Üstat Vikipedi'yi ya da ansiklopedileri hafızasına yüklememiştir. Üstat bütün kesin verileri bilmez. O halde insan bunları aş. Üstada gidip, "Üstat dünyanın ağırlığı ne kadar?" deme beklentisinde olmayın. Üstat bunu umursamaz. Üstadın bunu bilmesine gerek yoktur, Üstat ortalıkta geleceğe dair, geçmişe dair kesin verilerle dolaşmaz. Üstat şimdidedir, o kadar. Üstadın tüm bunlara ihtiyacı yoktur.

Üstadın yaşamınızda mucizeler yapmasını beklemeyin. Üstadın sizin sorunlarınızı çözmesini beklemeyin. Ama Üstat sizin şimdiye kadar sahip olduğunuz en iyi arkadaş olacaktır. Üstat sorunları dinleyecektir. Üstat sizle sizi karşı karşıya getirerek sorunlara bir ışık yakacaktır; o size ne yapacağınız söylemeyecek ama basitçe bir ışık tutacaktır.

Üstat dinleyecektir. Üstat size ne yapacağınızı veya kontrol etmenizi veya bunun gibi hiçbir şey söylemeyecektir. Ama siz bir anlığına durup siz olan Üstadı dinleyin, siz Üstatın gelen bir şey, insanın aksi halde dikkate almayacağı bir şey hissedeceksiniz.

Siz merhametli bir sevgi düzeyinde olduğunuzu hissedeceksiniz, daha önce hiç hissetmediğiniz koşulsuz bir sevgi. Ve ben sizden şimdi bunun Tanrı'dan gelmediğini anlamanızı istiyorum. Yani hepsi aynı şeyden kaynaklanıyor, siz onu başka bir şeye yormayın. Bunları bana, İsa'ya, Yeshua'ya atfetmeyin. Bu anlık belirtiler ve sonrasında daha uzun süren mutlak, koşulsuz sevgi hissedişleri sizden, daima, daima burada olan Üstatın geliyor.

İnsan uzun bir zaman çok basit bir nedenden dolayı Üstadı engelledi: buna değer olduğunu hissetmedi; o bir kefare, bir kurtuluş, bir mükemmellik veya bunun gibi bir şey bekledi. İnsan onu engelledi ama artık engellemiyor. Bugün Üstatlaşma günü. Bu siz artık bir olmadığınızı idrak etmeye başladığınızda olacak. Siz artık bir değilsiniz. Siz, eh, Linda tahtaya bu matematiği yazar mısın lütfen?

LINDA: Oh, hayır.

ADAMUS: Bu, Adamus matematiği.

LINDA: (içini çeker) Tamam.

ADAMUS: Bir tanesi eşit olarak ikiye bölünmüş.

LINDA: Büyüklüğü ne kadar olsun istersin?

ADAMUS: Tahtanın tamamını kullan. Özgürsün.

LINDA: Tamam.

ADAMUS: Bir tane eşit bir şekilde ikiye bölünmüş. Biz daha sonra biri üçe, biri dörde böleceğiz. Ama bugün bu önemli; bir, Ben'im. Siz ikincinin insan ve Üstat olduğunu fark edeceksiniz ama o yine de bir. Yine de bir.

Ben Cauldre'yi hepimize aspektoloji konusunda konuşması yönünde cesaretlendiriyordum. Aspektoloji ruhun (soul) veya insanın veya özün herhangi bir parçasının kendisinin veçhelerini yaratabildiğine dair olan anlayıştır; otomobil kullanan veya akşam yemeğini pişiren fonksiyonel veçheler veya özün yaralı, sevgisiz ve bakımsız, ayrı düşmüş karanlık veçheleri.

Aspektoloji çalışması büyüleyicidir. O birin kendisini nasıl Tobias'ın veçhe diye adlandırdığı parçalara böldüğü spritüel psikolojinin özüdür - o aslında her tür psikolojinin özü olmalı. Nasıl yaratabildiğinize, gerçekte sizin kendinizin farklı parçalarını nasıl fark edebileceğinize dair kazanılan anlayış şimdi bir sonraki adımı yani "ve"yi anlamak için muazzam bir pekiştirme olacaktır. İnsan Ben ve Üstat Ben. Hepsi Ben'im parçasıdır. Onlar iki veya üç ayrı parça değil ama onlar fasetalar. Onlar birin ifadeleri.

Siz bütün kalırsınız. Siz kendinizi parçalara bölmezsiniz. Siz kendinizi ayırmazsınız. Siz aslında çok ilginç bir şekilde kendinizi bütünlersiniz.

İşte burada insan var, sizin çok iyi bildiğiniz, deneyimlediğiniz ve ifade ettiğiniz biri;

kendisini daha iyi hale getirmeye, nirvanaya ulaşmaya, aydınlanmaya çalışan ve çalışan ve çalışan ve çalışan insan var. İnsan aydınlanmayacak.

İnsan, insan olarak kalacak. İnsan, insanın kusur saydığı şeylere sahip olacak ama Üstat bunlara sahip olmayacak. İnsanın mücadeleleri olacak, en azından mücadele diye nitelendirdikleri şeyler. Bir de eşzamanlı olarak bunları kusur olarak görmeyen Üstat olacak. Mücadeleler yoktur. Çözülmemiş şeyler yoktur. Üstat Üstadın kafasını kesin verilerle ve bilgilerle dolduramaz ve o devamlı insan sistemini alt etmeye çalışmaz. İnsan, hayatının büyük bir bölümünü insan sistemini yenmeye çalışarak geçirir. Üstat bunu umursamaz. Üstat basitçe izin verilen yerdir.

Üstat içeri gelmek istiyor. Ben bazı insanların "Üstat" sözcüğünden hoşlanmadıklarını duyuyorum. Ben bunu kullanıyorum çünkü bu üstatlıktır. İzin vermektir. Bu sizin mükemmeliyetçi olduğunuz, her şeyi mükemmelleştirdiğiniz anlamını taşımaz; siz sadece varolma sanatında üstatlaştınız. Siz Öz'ü öğrendiniz. Siz artık sadece insan maskenizin, insan ifadenizin arkasında izole değilsiniz. Siz bunların hepsini öğrendiniz. İşte ben bu nedenle Üstat zamansızdır diyorum. O geçmişte veya gelecekte varolmaz. yani o hepsindedir ama çok mevcuttur demek istiyorum.

Sevgili insan, Üstat burada ve o içeri girmek istiyor ve siz onu geri tuttunuz. "Ben hazır değilim. Ben Üstat olsaydım havada uçardım." Üstat bunları takmaz. Bu, insanın egoistliğiyle ilgili bir sorundur. Siz uçmak istiyorsanız bir uçağa binin ve uçun. (kahkahalar) Bu kadar basit.

Siz mucizeler gerçekleştirmek istiyorsunuz ve ben mucizelerin mümkün olmadığını söylemiyorum ama insan para istiyor, insan sevgi istiyor, insan mükemmel olmak istiyor ve genç olmak, hiç ölmek istiyor. Üstat bunun gibi şeylerin hiçbirisini umursamaz. Üstat tamamen şefkattir.

Üstat her zaman güler. Üstat daima güler. Biz Üstadı içeri getireceğiz ve siz bazı ilginç, eğlenceli deneyimler yaşayacaksınız. Siz evde yalın ayak dolaşacaksınız ve aniden ayak parmağınızı yerde duran büyük, sert, ağaçtan yapılmış bir objeye çarpacaksınız. Ve siz önce ne yaparsınız biliyorsunuz; siz geri çekilirsiniz, siz eğilirsiniz ve "orospu ço..." dersiniz. Bilirsiniz işte siz ayağınızı tutarsınız. Ve sonra bir kahkaha duyarsınız; bu Üstattır. Üstat gülmekten yıkılır ve siz Üstada kızarsınız ve siz tıslarsınız ama daha sonra siz de gülmeye başlarsınız. Siz bunun aslında lanet eğlenceli bir şey olduğunu fark edersiniz. Bu oldukça eğlencelidir.

Üstat sizin şimdiye kadar ve şimdiden sonra sahip olduğunuz en iyi arkadaşınız olacak. Üstat sizsiniz. O sizin uzun zamandır geri tuttuğunuz parçanız.

Üstat derinlemesine bilgedir, mutlak olarak bilgedir. Üstat size şeyleri değiştirtmeyecektir, sizin yaşamınızı yönlendirmeyecektir, o kesinlikle sizi kontrol

edip yönetmeyecektir. Ama siz bir anlığına durduğunuzda sevgili insan, siz bir anlığına durduğunuzda siz olan Üstadı duyumsarsınız, siz aniden insan yaşamı ve Üstat yaşamı konusunda daha önce hiç yaşamadığınız şekli ile eşzamanlı bir perspektife sahip olursunuz.

Siz öylece ortalıkta dolaştınız, biz maskülen/ feminen dengesizlikten bahsediyoruz; bu gidecek. Bunun artık bir önemi olmayacak. Siz gerçekten de bunun oldukça ötesindesiniz. Biz onun ötesine geçmek için Adamus'ın Yarası'nı kullanacağız. Gerçek sorun maskülen/feminen arasındaki dengesizlik değil; gerçek sorun insan ve Üstat ile alakalı, insan ve Ben'im ile. Biz bunu dengeye getireceğiz.

Ben merabamız sırasında sizden, insandan bir şey yapmanızı, sadece tek bir şey yapmanızı isteyeceğim - yaşamınızda Üstada izin vermenizi. Siz bunu çaba harcayarak veya yalvararak yapmazsınız. Siz bunu dua ederek veya ilahi söyleyerek yapmazsınız. Buna dair bir mantra yok. Bizim Üstadı buraya getirmek için Üstat yağlarımız yok. Bu basitçe, "Ben Varım. Ben Varım." dir. O kadar. İzin vermektir. İzin vermektir. İzin vermek ve sonra öyle olur. Öyle olur.

Şimdi, ben insanın buradan çıkarken, "Oh, ben basitçe üstatlaştım, sonunda." diyeceğini söylüyorum. Ve siz yarın sabah...

SART: Evet.

ADAMUS: ... "Evet, evet, evet, evet. (kahkahalar) Ve o zaman burada olanlar olacak. İnsan, "Bilmiyorum. Bu şimdi başka bir..." diyecektir. Ve siz sonra kahkahalar duyacaksınız.

Siz Üstadı önce o gülüş vasıtasıyla tanımlayacaksınız. O ben değilim. Ben size gülmezdim! (bazı kıkırdamalar; birisi "tabii, tabii!) der. Onlar sizin spiritüel rehberleriniz değil. O başka bir şey değil. O sizin içinizdeki Üstadın ve o, o kadar hazır ki. O geri tutmuyor; siz geri tutuyorsunuz. O sizin yaşamınızda olmak için o kadar hazır ki. Bir hedef olarak değil, bir hayal ürünü olarak değil; o burada gerçek olmak için var. Ben önümüzdeki bölümlerde Üstadın ne olduğunu ne olmadığını daha çok anlatacağım ama siz şimdilik onun sizin şimdiye kadar hayal edebileceğiniz en iyi arkadaşınız olduğunu bilin. En şefkatli, en çok kabul veren, en yakın arkadaş ve Üstat daima oradaydı.

Siz şu andan itibaren Üstat ile birlikte yürüyeceksiniz. Siz bu nedenle buradasınız ve bu dizi de bu nedenle var - Transhüman, basitçe insan olmanın ötesine dönüşmek -ve bu çok tuhaf hissettirecek. Bu insana çok garip gelecek. Siz şöyle hissedeceksiniz, bilmiyorum ne denir. Bipolar. Siz çift (arkalı önlü) hissedeceksiniz. (bazı kahkahalar) Siz bazen - ben onu tarif etmeye çalışıyorum - siz ilk zamanlar Üstat ile birlikte yürümeye başladığınız zaman - Kuthumi demişti - titrek gibi hissedeceksiniz. İlk başta

hiçbir şey anlamlı gelmeyecek çünkü siz insan olarak sınırlı bir bilince - insan düşüncelerine, insan duygularına, insan ıvır zıvırlarına o kadar alışkınsınız ki - sizin oradaki diğer mevcudiyetiniz çok tuhaf hissettirecek. O bazen siz gibi bazen de siz değilmiş gibi hissettirecek. Ve o bazen aynı anda hem sizmişsiniz hem de siz değilmişsiniz gibi hissettirecek.

Çoklu algı, çok boyutluluk insana zor zamanlar yaşatır. Ben o nedenle seçimlerden bahsederken insanların gerçekte değişmek istemediğini söylüyorum. Onlar biraz daha fazla sirk gösterisi istiyor ve biraz daha fazla ekmek ve işte bir direnç oluşuyor. Yani insan bir direncin oluşacağını zaten anlıyor. Siz bedeninizde tuhaf hissedeceksiniz çünkü şimdi bedende artık sadece insan yoktur. Üstat sizin bedeninizde olacak.

Üstat sizin yanınızda veya sizin üç adım arkanızda yürümeyecek - o kesinlikle sizin arkanızda olmayacak. Üstat sizin bedeninizde, gözlerinizde olacak ve bu biraz tuhaf hissettirecek - "Şeyler nasıl oluyor da aynı gözüküyor?" Ben nasıl bulanık, çift bir vizyona sahip oldum?" Eh, Üstat şimdi orada çünkü. "Ve." İşte bu nedenle biraz bulanıklık olacak.

Ve Üstat geceleri fazla uyumaya eğilimli değildir. (bazı kıkırdamalar) Uyumak insanın hoşuna gider. İnsan gerçekten uyumayı sever. Komik değil mi? Siz bu gezegene gelmek için her şeyi yapıyorsunuz, doğum sürecinden geçiyorsunuz ve sonra ne yapıyorsunuz? Siz yol boyunca uyuyorsunuz! (kıkırdamalar artar) "Ben gerçekten yorulduğum. Ben artık başa çıkamıyorum. Ben yatağa gidiyorum." Bu tıpkı bir filme bilet alıp, film sırasında uykuya dalmak gibi bir şey! (kıkırdamalar artar) Eh, filmi kaçıyorsunuz. O nedenle Üstat uyumayı pek sevmez. ama insan gecenin ortasında uyandığında bundan şikayet eder ve sızlanır, işte o zaman Üstat ile hoş bir diyalog gerçekleştirme zamanıdır. Teşekkür ederim sevgili Linda. (Linda ona bir peçete uzatır) Bütün bunlar ağlamama ve hapsiz olmama neden oluyor.

LINDA: Sana iki tane lazım.

ADAMUS: Bu arkadaşlık için.

LINDA: Sana iki tane lazım.

ADAMUS: Yeterince var. Teşekkür ederim.

LINDA: Bir tane yetmez. (bazı kıkırdamalar)

ADAMUS: Yetti. (o başka bir mendi daha kullanır)

Yani bunlar insan için biraz tuhaf şeyler olacak. Biraz garip, ciddi çünkü siz aniden artık tekil insan değilsinizdir. Aniden Üstat orada olur. Ve Üstat sizsinizdir ve bunu

anlamak insan için gerçekten tuhaf bir şey olacak. Siz Üstadı farklı bir varlık olarak düşüneceksiniz, sizden ayrı biri gibi ama o sizdir. Ve sonra sizin kafanız karışacak ve siz - Tiffany - kendiniz ile o kötü arkadaşlık gününü yaşayacaksınız. O kötü arkadaşlık günü Üstadın gelmeye başladığı gündür ve insan, "Lanet olası neler oluyor?" diye merak eder ve insan ona izin vermektense onu sorgular. Size hep bunlar oldu - "Bende yanlış ne var?" Üstat kapıda duruyor ve eğer siz Üstadın yaşamınıza girmesine izin vermezseniz o pek yakında kapıyı tekmelemeye başlayacak.

TIFFANY: Üstat benim şimdi uyumama izin verecek mi? (kahkahalar)

ADAMUS: Hayır, Üstat senin uyumana izin vermeyecek. ama burada ilginç bir perspektif söz konusu. İnsan, "Oh, ben uyumak istiyorum. Ben 10 saat uyumak istiyorum." diyor. Üstadın uyumaya ihtiyacı yok ve aslında insanın da yok.

Fıttırmak

Yani siz aniden fıttırırsınız ve bu sözcük sizin sözlüğünüzün sık kullanılan bir parçası haline gelecek - fıttırmak. Coşmak değil, fıttırmak. (birisi kıkırdar) Yıllarca ve yıllarca önce Aspektoloji gibi şeylerin örtülü bir şekilde verilmesinin nedeni ve insanları Kırmızı Çember'den ayrılmaları için davet etmenin önemli olmasının nedeni nevroz ve psikoz ve diğer birçok akıl hastalıkları ile üstatlık arasındaki çizginin bunlara çok uzak olmamasından kaynaklanıyor.

LINDA: Oh.

ADAMUS: Hayır, gerçekten uzak değildir. Birisi anda dengelenmiştir, topraklanmıştır ama onların aynı zamanda kafası bulutlardadır; topraklanmış ve kafaları bulutlardadır, buna karşın nevroz, psikoz ve depresyon ve diğer şeyler eski bir sistemden ayrılmak demektir.

Çoğunuz bunları yaşadı. Sizin eski sistemleriniz gitti. Zor oldu. gerçekten zor oldu. Ama bunların büyük bir bölümü gitti. Biraz kalıntı var ama biz Üstatın bunların temizlenmesine yardımcı olmasını isteyeceğiz.

Yani ilginç olacak. Siz bir an fıttıracaksınız, küfür edeceksiz çünkü uykunuzu yeterince alamayacaksınız ve bir sonraki anda Üstat o yatağa yatacak ve Üstat o yatakta cin gibi yatınca öyle bir titreyecek ki. Üstat uyumak istemiyor. Üstat yaşamak istiyor. İnsan uyumak ve her şeyi unutmak istiyor.

Yani siz bir süreliğine muazzam bir çelişki hissedeceksiniz. Siz sabah kalkacaksınız ve sizin bir parçanız yorgun olacak ve sizin diğer bir parçanız yaşamak için cin gibi olacak. İnsanın acıktığı ve yarım kuzuyu yiyecek kadar acıktığı zamanlar olacak - bunu

aşın. Ve diğer yandan Üstadın hiçbir zaman iştahı olmaz. ve siz, "Ben aç mıyım değil miyim?" diye merak edeceksiniz ve yanıt evet. Evet.

Sizin sizle bir ilişkiniz olacak. Siz sizinle ve aynı anda Üstat ile evli olacaksınız ve bu çok iyi haber. Çok iyi haber. Bizim Transhüman dizisini işlememiz çok iyi. Ama ben şimdi size bunların insana korkunç hissettireceğini söylüyorum. Siz fittiracaksınız - bir an ağlarken, diğer an güleceksiniz. Siz delirmeyeceksiniz; siz sadece üstatlaşacaksınız. Bir yanda süt döküldüğü için ağlayan insan olacak, diğer yanda ise gülmekten kırılan bir Üstat olacak çünkü sütün dökülmesi komik gelecek! Bu gerçekten komik bir şeydir. Yükselmiş Üstatlar Kulübü'nde sütü dökemiyorlar. O basitçe dökülmüyor. Biz denedik. Biz onu dökmeye çalıştık ama o dökülmüyor. Ağlanacak bir şey yok. (bazı kıkırdamalar)

İnsan işini kaybedecek ve Üstat bunu alkışlayacak, kutlayacak, sokakta dans edecek. Ve insan "Oh, para ve kira işlerim ne olacak peki?" diye soracak. Üstat, "Bizim paraya ihtiyacımız yok. Bizim bir eve bile ihtiyacımız yok." diyecek. Ve insan, "Bende yanlış olan ne var?" diye merak edecek. Yaşamının her küçük parçasını, zamanı ve uzayı ve kitle bilincini kontrol etmeye alışık olan insan bunları gerçekte hiç takmayan Ben'im Üstadı ile zor zamanlar yaşayacak. O gerçekten de umursamaz. Üstat tembel ya da kayıtsız olduğundan değil ama bütün bunlar çok uygun olmadığından böyle. Ve Üstat insan küfür ettiğinde gülecektir.

Bu arada, bu, kitaplar ve filmler ve her şey için muazzam bir materyal teşkil edecek - "Üstat ve Ben."

Biz birazdan merabh yapacağız ama ben burada insana yönelik konuşuyorum. Siz değişim istediniz, o şimdi burada işte ve ben sizden ona sadece izin vermenizi isteyeceğim. Onu bloke etmeyin. Onu giderek artırma yoluna gitmeyin. "Tamam ben bugün yüzde 14 buçuk üstatlaşacağım ve yarın bunun nasıl bir şey olduğunu göreceğim." demeyin. Üstat ya vardır ya da yoktur.

LINDA: Hmmm.

ADAMUS: Bu izin vermek ya da vermemek meselesidir. Ve ben bunu dile getiriyorum çünkü siz, "Eh, bugün nasıl gidiyor bir bakacağım ve yarın buna geri döneceğim." diyorsunuz. Canınız burada yanıyor. Zorluk burada ortaya çıkıyor. Siz işte burada, "Eh, ben deneyeceğim." diyerek insan özünüze kötülük etmiş oluyorsunuz. Bilirsiniz işte, Cauldre bana bugünlerde - bunu Dünya'da yaptıklarına inanamıyorum - Cauldre bana, marketlerde siz satın alır mısınız almaz mısınız diye bedava yiyecek dağıtıldığını anlattı. Biz burada sizin yerel marketinizde olanları örnek almıyoruz ve sizin hoşunuza gidip gitmeyeceğine bakmıyoruz. Siz ona gömüleceksiniz. Siz Üstadın içeri girmesine izin vereceksiniz.

Şimdi, işte burası bizim o eski insan çatışmasına geldiğimiz nokta. Siz bunu istediniz.

Siz bunu arzuladınız. Sizin bu gezegende bulunmanızın nedeni bu ve o işte şimdi burada. Ve siz aniden, ""Vayyyy! Oh, bilmiyorum. Tanrım, benim bir projem var. Ben sonbahar bahçemi henüz düzenlemedim." diyorsunuz. Sonbahar bahçenizi düzenlerken Üstadı da sizinle birlikte olması için davet edin! Ne fark eder?

Siz olan Üstat, sizin insan yaşamınıza davet edilmemiştir ve ona izin verilmemiştir. Yani Üstat bir anlamda o siz olsa da fazla bir şey yapmadı. O bahçeyi düzenlerken, yemek pişirirken lanet olsun o kadar heyecan duyacak ki siz çok tuhaf hissedeceksiniz - "Neden? Ben burada oturmuş yumurta pişiriyorum, ben neden lanet olası bu kadar heyecan hissediyorum ki? Ben bunu bin kere yaptım." diyeceksiniz. Ama Üstat yapmadı. Üstat güzel, uzun bir yürüyüşe çıkmadı ve siz aniden şöyle düşünürsünüz, "Ben yürüyüş yapmaktan hoşlanmıyorum. Neler oluyor?" Siz üstatlaşıyorsunuz.

Siz merdiveni insan olarak çıkıp sonra Üstat olmayacaksınız. Siz insan ve Üstat olacaksınız. İkiye ayrılmış bir yine de birdir. Siz şimdi çoklu-ifadeye sahip olduğunuzu keşfedeceksiniz. Siz insan olarak insan mücadelesi verdiğiniz, insan travmaları geçirdiğiniz, insan sınırlamalarının olduğu bir ifadeyi canlandırdınız. Bu harika. Bunlardan bazıları devam edecek ama şimdi Üstat da orada. O bütün perspektifi değiştirecek. Bu siz kendinize gülmeyi öğrendiğinizde olacak çünkü siz kendinize güleceksiniz. Üstat insanın zaaflarına gülecek. İşte siz o zaman Üstatlar Kulübü için hikayeler hazırlayacaksınız. İşte siz o zaman çekici parmağınıza vurduğunuzda güleceksiniz, siz "Ayy!" diyeceksiniz. Ve siz o gülüşü duyacaksınız.

Üstat sizin en iyi arkadaşınız ve sizi en çok irrite eden haline gelecek - ben bu konuda Cauldre'ye yazısını yazarken biraz yardım ettim. İlginç olan şu ki ben size fıttırmak dediğimde sizin bir an insan farkındalığınızda, diğer an da Üstat farkındalığında olacağınızı söylüyorum ama siz gerçekte eşzamanlı olarak her iki farkındalığa da sahip olacaksınız. İkisi aynı anda. sadece insan olup sonra Üstat olmak değil. Siz yürümeye, yaşamaya, nefes almaya başlayacaksınız - siz farkına varacaksınız - ben hepinizden biraz nefes yapmanızı isteyeceğim, bir disiplin gibi değil ama buraya gelirken bir deneyim olarak. Siz o zaman Üstadın da gerçekten farkına varacaksınız. Siz aniden, "Benim yanımda biri daha mı nefes alıyor?" diye soracaksınız. O, siz olan Üstattır ve o burada. O sizin içinizde, yaşamınızda, deneyimlerinizde olmak istiyor. O sizin ihtişamınızın bir parçası olmak istiyor. Şimdi artık geri tutmaya bir son vermenin vakti.

Üstat özünüzden sizin için bir şeyler yapmasını istemeyin. Ondan sizin sorunlarınız çözmesini istemeyin. Üstada, "Tanrım, Üstat Öz, şimdi sen buradasın, benim bedenimde şu hastalıklar var..." demeyin. Onun rolü bu değil. Ama siz kendinize hem insanı hem de Üstadı bedenleme - bedenleme - izni verince aniden insan perspektifine göre hastalık olan bir şeyin hastalık olmadığını anlarsınız. Hatta doktorlar sizin telaffuz bile edemediğiniz o tıbbi hastalığa sahip olduğunuzu söylemiş olsalar bile siz aniden Üstadın ve Ben'imliğinin ışığı ile şunu fark edersiniz, "Vay! Bende bu hastalık var

ama aslında bende bu hastalık yok. Ve aslında..." Cauldre benden bunu yalanlamamı istiyor ama Linda bunu daha sonra yapabilir.

Şimdi, insan aniden bu tür tuhafliklara sahip olabilir...

LINDA: Sen bunun sadece eğlence olarak bir değeri olduğunu söylüyorsun değil mi? önemli bir karar almadan önce lütfen doktorunuza danışın. (kahkahalar)

ADAMUS: Evet, bunun eğlence amaçlı bir değeri var çünkü Üstat şimdi gülmekten kırılıyor.

Ve aniden ve ben Malu örneğini kullanacağım, siz aniden kanser olduğunuzu keşfedersiniz ve doktorlar size bunu söyler - onlar size röntgen filmlerini ya da x-rayleri ya da her ne deniliyorsa onları gösterirler - ve derler ki, "İşte tedavi olmanız için yapmanız gereken şeyler." Bu ilginç bir şey çünkü insan kanser olabilir ama - bu duygusal bir gerçek olabilir, insana kanser tanısı konabilir - ama Üstat kanser olmaz. Olmaz. Siz bir anlığına bunun içerdiği şeyleri düşünün. Orada aniden insan ve Üstat olur. Siz aniden insanı iyileştirmeye çalışmazsınız ama Üstadın "ve"sine girersiniz. Çünkü insan, Üstadın yeni perspektifinden o kanser ile daha 30, 40, 50 yıl yaşayabilir ve biyolojik olarak bundan etkilenmez.

Yalanlama zamanı.

(kısa duraklama)

Yalanlama. (bazı kıkırdamalar) Devam edelim.

LINDA: (çok yüksek sesle) Bunun sadece eğlence değeri var. Siz değişiklikler yaparsanız ve ilaç tedavinizi değiştirecekseniz lütfen önce doktorunuza danışın. Bunlar kesinlikle eğlence amaçlı şeyler.

ADAMUS: Yükselmiş bir Üstattan ama onun dışında... (kahkahalar ve alkışlar) Onun dışında...

Sizin bir insan ifadeniz var, siz onu oyun değiştirici olarak adlandırıyorsunuz. Öyle ama bu Üstadın gelip insanı iyileştirmeye çalışması değildir. Üstat bunu yapmayacaktır, buna eğilimli değildir ve bunu istemiyordur da. Ama siz şimdi aniden bedene, zihne, realitenize giren Ben'im özünüz ile yan yana oturken, o, perspektifi değiştirir. O, hikayeyi değiştirir ve insan kanser olabilir ama Üstat olmaz. Ben sizden bunun ne içerdiğini ve her şeyin perspektifini nasıl değiştirdiğini ve bunun, "Ben aynı zamanda Üstadım ve Üstatta bu olmaz." farkındalığının sonunda insanı iyileştirebileceğini gerçekten düşünmenizi veya hissetmenizi istiyorum.

Biz bu dizide hep birlikte Üstadın burada olduğuna dair birçok farkındalık deneyimleyeceğiz, biz artık bu konuda konuşmayacağız veya düşünmeyeceğiz veya onun için hazırlanmayacağız. O burada. O burada. Zamanı geldi. Ama ben insana onun kafasının karışacağını bildirmek istiyorum. Siz bi-duyusal belki biseksüel olacaksınız. Bunun bir önemi yok. Siz şimdi bi- duyusal olacaksınız. Yani sizin yaşadığınız tekil yere, zihninize, sizin kimliğiniz zannettiğiniz şeye aniden zorla girilecek. Size bir daha asla gitmeyecek olan bir misafir gelecek. (Adamus kıkırdar) Siz aniden her konuda iki perspektife sahip olacaksınız. Bu daha sonra daha fazla genişleyecek ama hadi buna şimdi iki diyelim. Siz iki perspektife sahip olacaksınız ve siz bir ileri bir geri sıçrayacaksınız ve sonra ikisini aynı anda yapacaksınız. Siz fittiracaksınız. Siz fittirik bir Üstat olacaksınız.

LINDA: Oooh! (kahkahalar)

ADAMUS: Veya Üstat, "Sen fittirik bir insansın." diyebilir.

Ve yeniden diyorum bu biraz tuhaf gelecek, biraz kaygı verici olacak. Siz süt almak için buzdolabına gideceksiniz ve insan, "Ben bir bardak süt istiyorum" derken eliniz aniden portakal suyuna gidecek. "Ben portakal suyu istemiyorum."

"Biz portakal suyu içeceğiz." (kahkahalar) ve sonra daha da garibi siz bir bardak süt ve bir bardak portakal suyu alıp ikisini de aynı anda içeceksiniz.

LINDA: Bööggh!

ADAMUS: Hayır ama bu öyle lezzetli gelecek ki.

LINDA: Iyyyyy! (kıkırdamalar artar)

ADAMUS: Siz üstatlaşıyorsunuz. Hayır ne demek? Sızlanmayı bırak insan. Mızımızlanmayı bırak.

Bu çok tuhaf olacak ve yeniden diyorum siz bunu normal seçimlerinizi yaparken fark edeceksiniz çünkü Üstat burada iken siz seçimlerinizin ne kadar da rutin olduğunu anlayacaksınız. Siz basitçe bir badak süt istediğinizi düşündünüz çünkü siz süte programlandınız çünkü sabahları yaptığınız ilk şey bu ve sizin anneniz size her sabah süt içiriyordu. Ama siz aslında portakal suyu istiyordunuz veya en azından bunu Üstat istiyordu. Yani bunlar oldukça garip, oldukça ilginç gelecek. Siz bunun ile ilgili deneyimlerinizi - öhöm - sosyal medyanızda paylaşın. Bunu e-mail veya herhangi bir şekilde paylaşın. Biz bu konuya önümüzdeki ay daha çok değineceğiz ama şimdi üstatlaşma vakti.

LINDA: Haydi.

Merabh

ADAMUS: O halde merabh ışıkları ayarlanırken online izleyenler ve herkes kendisini rahat bir duruma geçirsın. Ve eğer siz gerginseniz, eh, üstatlaşın. (bazı kıkırdamalar)

Şimdi farkı hissedin çünkü Üstat bunu yapmak istiyor.

Üstat uzun, çok uzun bir zaman bekledi.

(müzik başlar)

Bu harika güvenli alanda yoldaşlarınız ile birlikte, Şambra ile birlikte güzel, derin bir nefes alın. Biz Transhüman dizisindeyiz ve vakit geldi. Şimdi Üstatlaşma zamanı. Sevgili insan şimdi yaşamında Üstada izin vermek, onu zihinsel bir kavram olmaktan, onu bir dilek ve bir arzu olmaktan çıkarıp gerçek yapmanın vakti geldi. Ve yapman gereken tek şey izin vermek. O kadar. Yapman gereken tek şey izin vermek.

Siz derin bir nefes alırsınız ve üstatlaşırsınız. Üstat orada o kadar zamandır sadece bekliyor ama o, o kadar şefkatli ki senin tamamen hazır olmanı bekledi.

Üstat sizin ışık beden diye adlandırdığınız zihinden kaynaklanmayan duyuları getirmeye başladı. İmgeleme duyularını, rüya duyularını. Bilirsiniz işte, rüyalar duyudur.

Duyular size realitenin çeşitli formlarının perspektifine izin veren her şeydir ve rüyalar da duyudur.

Üstat şimdi içeri giriyor, sadece içeri süzülüyor. Sadece süzülüyor ve sizin biyolojinizin, sizin anatominizin bir parçası oluyor. Siz bedeninizde bazı sorunlar olduğunu düşünseniz bile Üstadın böyle sorunları yoktur. Siz aynaya bakıp kilonuzun fazla olduğunu, fazla yaşlı olduğunuzu, fazla çöktüğünüzü düşünmüşsünüzdür. Üstatta bunların hiçbirisi olmaz. Ve siz bunu duyacaksınız. Siz bunu hissedeceksiniz. İnsan, "Oh! Şu bedene bak" der ve Üstat, "Aman Tanrım ben bu bedeni seviyorum" der.

Bazı anlar tuhaf hissettirecektir. Farklı bir ses olacaktır. Siz insan ve onun veçhelerini dinlemeye alışkınsınız. Siz eleştiri ve yargılama seslerine alıştınız, "Ben Varım"dan ziyade "Ben Yokum" sesine.

Siz insanın alt sesini, veçhelerin sesini dinlemeye alışkınsınız. Sizin kendi insan özünüz sizin kendi insan özünüz ile tartışıyor, her ikisi de günün patronu, günün kontrolörü olmak için rekabet ediyor. Ve işte şimdi farklı bir ses var ve siz onu kelimeler şeklinde

duymayacaksınız. Bu sözsüz, sözün hiç olmadığı bir ses olabilir. Ama o yine de bir ses gibidir. O Üstadın yeni sesi.

İnsanın bu tamamen yeni olan mevcudiyet düzeyi, duyularınızdaki, düşüncelerinizdeki, seslerdeki, yaşamınızda var olan her konudaki mevcudiyet düzeyi nedeniyle kafasının karıştığı zamanlar olacaktır. Otomobil kullanırken, yemek yaparken, hatta film izlerken yeni bir mevcudiyet - tamamen yeni bir varolma şekli. Ve insan zaman zaman Üstadı insan yapmaya çalışacaktır; başka bir deyişle Üstadı egosal olarak ele geçirmeye çalışacaktır. Bu basitçe işe yaramaz. Siz bunu basitçe yapamazsınız.

İnsanın, "En muhteşem insan ben değil miyim çünkü insan Üstat haline geldi." diyeceği zamanlar olacak. Hayır. Üstat haline gelen insan değil. İnsan yine insan ve Üstadın mevcudiyeti var. Bütün bunların güzelliği burada yatıyor.

Devralma yok. Beslenme yok. Bu basitçe "ve." Siz "Ben insan olanım" ve "Ben Üstat olanım" dediğiniz o güzel noktaya geleceksiniz, ikisi eşzamanlı olacak. Ama yine de belirgin farklarla, karakterlerle ve farklı fasetlerle olacak.

İnsanın bunlar ile mücadele etmesi gerekmez. Bu sadece dört gözle bekleyen öze izin vermektir. O sadece içeri sızar.

O basitçe burada.

O sizin içinizde, bedeninizde, bilincinizde.

Ve Üstat benim ışık diye adlandırdığım şeyi getirir. Ve yeniden diyorum, ben bunun güneşten gelen ışık veya başka bir ışık kaynağı olduğunu söylemiyorum ama Üstat bir ışık taşır, bir ışması olur. Bana göre bu bilincin o parçası arsızca, sınırsızca parıldadığı zaman oluyor. Sadece parılıyor. Üstat bunu içeri getiriyor, sanki sizi içten içe aydınlatıyor.

Bu kulağa ne kadar harikaymış gibi gelse de bazılarınız gölgede kalmak, ışığı karartmak için ömürler harcadı. O nedenle bu biraz garip hissettirebilir, Üstat şimdi ışık saçıyor. O ışık parılıyor ve parıldamaya da devam edecek. Yani sevgili insan buna alışmaya başlayın. Bu sizin kontrol edebileceğiniz veya hatta kontrol etmek isteyeceğiniz bir ışık değil.

Ve sevgili insan geceleri yatmaya hazır olduğunuzda siz iki uykuya yatacaksınız, iki rüyaya, varolmanın iki haline. Siz tekli rüya deneyimine alışkınsınız ama şimdi Üstat ile birlikte bu iki tane olacak. Bu uyandığında birini bile hatırlamakta zorluk çeken insanın kafasını biraz karıştırabilir ama aniden iki rüya olacak. Bu nasıl olabilir? Eh, işte bu Üstat ve insan.

Hatırlayın - bunu hatırlayın - insan Üstat haline gelmiyor. Mükemmel olacak olan insan değil. Bu "ve." Bu Üstat ve insan. O, bir olup iki haline gelen.

Siz çok, çok uzun bir süre bu insan realitesi tabutunda kilitli kaldınız. Siz insan realitesinin tekilliğinde mühürlü kaldınız ama siz şimdi her ikisi haline geliyorsunuz. İnsan ve Üstat.

Üstat burada ve eğlence başlıyor.

"Ve" başlıyor, gerçek "ve". Biz bunu birkaç yıldır konuşuyoruz. Bugün üstatlaşma günü.

Derin bir nefes al sevgili insan ve derin bir nefes al sevgili Üstat.

Şimdi bir insan ve bir Üstat olarak nefes al ve aradaki farkı hisset. İkisi de soluyor. İkisi de eş zamanlı olarak nefes alıyor.

Bu tıpkı doğarken aldığınız ve başka bir yaşama geldiğinizi bildiğiniz doğumda aldığınız ilk nefes gibi. Ve bugün burada o derin nefes alınıyor. Üstat ve insan aniden bunun sadece tek nefes olmadığını fark ediyor; bu insanın ve Üstadın aldığı eşzamanlı nefes.

Mesele asla insanın üstesinden gelmek olmadı. Mesele "ve"nin ve Üstadın üstesinden gelmekti.

İnsan ve Üstat birbirlerine öyle muhteşem hediyeler verecek ve paylaşacaklar ki, bu tıpkı yaşamınızda yakın olduğunuz insanların size harika hediyeler vermesi gibi ama onun daha derin, daha kişisel ve şefkatli bir şekliyle. Siz birbirinize hediyeler vereceksiniz - Üstatın yaşam hediyeleri, Ben'imden hediyeler.

Ve insan, siz, siz de yaşamda olmak için, sizin içinizde olmak için bekleyen Üstada hediyeler vereceksiniz - deneyimlerden oluşan hediyeler, paylaşmaktan oluşan hediyeler, arkadaş edinmekten oluşan hediyeler. Üstat bu arkadaşlar için, sizin arkadaşlarınız için, sizin aileniz için nasıl hissedildiğini merak ediyor. Sen, insan, sen bu Üstada hediyeler veriyorsun. Bu tek yönlü bir sokak değil.

Üstat şimdi burada.

Artık beklemek yok. Artık şimdiye kadarki en iyi arkadaşını özlemek yok. Üstat burada.

Üstat gitmeyecektir. Üstat burada bir günlük bir deneme için bulunmuyor. Üstat

burada.

Ben burada insana, insanın yaşamında zaman zaman karşılaşacağı çelişkiler hakkında konuşmaya devam edeceğim, ortaya neler çıkacak, insanın kafa karışıklığının düzeyleri, çoklu varoluşta nelerin olacağını. Ben insana bunları anlatmaya devam edeceğim.

Ben Üstada insan yaşamından, insanların yaptığı tuhaf şeylerden bahsetmeyi sürdüreceğim.

Ama ben hemen şimdi o Üstadın ve insanın birlikte aldığı nefesi almak istiyorum ve sizin de bundan sonra alacağınız bütün nefesler Üstat ve insan nefesi olsun.

Artık yalnız bir insan tek başına nefes almayacak, artık insan ve Üstadın birleşerek aldığı nefes alınacak.

Güzel, derin bir nefes alın. Güzel, derin bir nefes alın.

(müzik azalır)

Şimdi Üstat geliyor. Şimdi Üstat geliyor.

Üstadın ve insanın birlikte aldığı o yeni nefesi alın.

Ve biz böylece tamamen yeni bir bölüme başlıyoruz.

Bunun ile birlikte benim sevgili dostlarım, burada sizinle bu dönüşüm anlarında beraber olmak her zaman bir keyif oldu ve düşünceler, rüyalar, insan deneyimleri ne kadar delice olursa olsun, ben sizden Üstadın burada olduğunu hatırlamanızı istiyorum ve bu nedenle...

ADAMUS VE İZLEYİCİLER: Tüm yaratımda her şey yolunda.

ADAMUS: En yüce sevgilerimle. Gerçekten. (alkış)

İngilizceden çeviren: Şambra Meltem Taban